

Miejska Biblioteka Publiczna
w Białej Podlaskiej
DZIAŁ WIEDZY O REGIONIE
ul. Warszawska 12a
21-500 Biała Podlaska
tel. 83 341 64 52
regionalna@mbp.org.pl

WIADOMOŚCI DIECEZJALNE SIEDLECKIE

ORGAN URZĘDOWY KURII DIECEZJALNEJ

Rok LXXXV

Maj-Czerwiec 2016

Nr 5-6



ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI

KURIA DIECEZJALNA - 08-100 SIEDLCE - PIŁSUDSKIEGO 62

TEL. 25 644-21-95; FAX 25 644-87-44

WYDAWNICTWO DIECEZJI SIEDLECKIEJ "UNITAS"

08-110 SIEDLCE; UL. SZKOLNA 22

WIADOMOŚCI DIECEZJALNE SIEDLECKIE

ORGAN URZĘDOWY KURII DIECEZJALNEJ

Rok LXXXV

Maj-Czerwiec 2016

Nr 5-6

EPISKOPAT POLSKI

LIST PASTERSKI EPISKOPATU POLSKI PRZED KANONIZACJĄ O. S. PAPCZYŃSKIEGO

OJCIEC STANISŁAW PAPCZYŃSKI - OREŁDOWNIK GODNOŚCI I ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA

Drogie Siostry i Drodzy Bracia,

w dzisiejszej liturgii słowa usłyszeliśmy na początku modlitwę króla Salomona, w której prosi on, aby wszystkie narody poznały jedynego Boga. Dzięki stałej bliskości z Bogiem Salomon był powszechnie znany ze swej mądrości, a Izrael doświadczał pokoju i dobrobytu. W Ewangelii natomiast Chrystus stawia nam jako wzór setnika, który znając swoją słabość i grzeszność, jednocześnie głęboko wierzy w Jezusa i Jego moc uzdrawiania. To za setnikiem prosimy Chrystusa w każdej Mszy św. o nasze uzdrowienie: *Panie, nie jestem godzien, abys przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo [...]*. Święty Paweł przypomina nam, że nie ma innej Ewangelii niż ta, że Jezus umarł za nasze grzechy, a po trzech dniach zmartwychwstał.

Bóg wzbudza nieustannie nowych świadków, którzy w konkretnym miejscu i czasie pomagają ludziom przyjąć Ewangelię i żyć nią na co dzień. Niektórych z nich Kościół uznaje i ogłasza świętymi. Za kilka dni, 5 czerwca w Rzymie, papież Franciszek ogłosi dwoje nowych świętych, a wśród nich

Polaka – Stanisława od Jezusa i Maryi Papczyńskiego, założyciela Zgromadzenia Księży Marianów od Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Przez kanonizację Kościoł ogłasza, że nowi święci są autentycznymi wzorami życia i orędownikami u Boga, oraz że ich przesłanie ma istotne znaczenie dla Kościoła i świata naszych czasów.

Ojciec Papczyński urodził się w 1631 r. w Podegrodziu, niedaleko Starego Sącza. W młodości kilka razy otarł się o śmierć. Często zmieniał szkoły – najpierw z powodu trudności w nauce, a później z powodu wojen i epidemii. Gdy miał 23 lata, wstąpił do zakonu pijarów, a po święceniach kapłańskich okazał się wybitnym kaznodzieją, mistrzem życia duchowego, wykładowcą retoryki i pisarzem. Mając ponad 40 lat, założył pierwszy polski zakon męski – Zgromadzenie Księży Marianów, które dzisiaj posługuje w Polsce i na wszystkich kontynentach. Ojciec Papczyński, przeżywszy 70 lat, umarł w opinii świętości w Górze Kalwarii i tam został pochowany. W ramach przygotowań do obchodów Tysiąclecia Chrztu Polski kard. Stefan Wyszyński w 1964 r. powiedział: *Ojciec Papczyński znał swój Naród i wiedział, co jest jego mocą i siłą. Dlatego dał Narodowi takie rady, które i dzisiaj są na czasie. Jego życie i postać są nadal aktualne; [...] musimy go naśladować.*

I. Stworzeni na obraz Miłosiernego Boga i powołani do świętości

Ojciec Papczyński zachwycał się pięknem życia i widział w nim dar Trójcy Świętej. Pisał: *Wiedz, że zostałeś stworzony z niczego, [...] dzięki mądrości Boskiego Artysty zostałeś uczyniony tak piękny, że oprócz niebian wyglądem zewnętrznym przewyższasz wszystkie stworzenia. Bóg okazuje ci życzliwość z czystej, bezinteresownej miłości do ciebie. Z niej to pochodzi, że Bóg chce się z nami pojednać, dobrze nam czynić i okazywać nam miłosierdzie. Nowy Święty wzywa również dzisiaj: Kontempluj miłosierdzie Boże! Głoś, że serce Boga jest dla wszystkich otwarte i zapewnij, że przed żadnym grzesznikiem, dopóki gotów jest pokutować, nie jest zamknięta droga do zbawienia. Dziś, jak przed trzema wiekami, Ojciec Papczyński zapewnia nas: Za ciebie twój Zbawiciel, najlepszy Pasterz, oddał swoje życie. Jesteś pełen grzechów? Jezus przyszedł zbawiać grzeszników. Oddaj się cały Jezusowi, a cały Jezus będzie twój. Naprawdę jest wielkim szczęściem posiadać Ducha Świętego, jeszcze większym działać według Ducha Świętego, a największym – dopełnić swych dni w Duchu Świętym.*

Pragnąc wszystkich prowadzić do świętości, Ojciec Papczyński napisał swego rodzaju podręcznik życia duchowego dla świeckich i duchownych. Rozpoczął go stwierdzeniem, że *człowiek stworzony przez Boga i przez sakrament chrztu Jemu poświęcony jest Jego mistyczną świątynią*. Dalej zaś zapisał: *Jak wielka jest wasza chwała! Jakaż godność!* Pierwszym poświęceniem naszej świątyni jest, zdaniem Ojca Papczyńskiego, sakrament chrztu, w którym Duch Święty konsekruje nas dla siebie. Dlatego nasz Święty zachęca wszystkich do radosnego celebrowania rocznicy swego chrztu i do wdzięczności za to wydarzenie każdego dnia. Jakże cenne jest to wezwanie w 1050. rocznicę Chrztu Polski!

2. Niepokalane Poczęcie Maryi

Kard. Tarcisio Bertone podczas Mszy beatyfikacyjnej w Licheniu w 2007 r. tak scharakteryzował Ojca Papczyńskiego: *Przez całe życie kierowała nim Maryja. W tajemnicy Jej Niepokalanego Poczęcia nowy Błogosławiony podziwiał moc Chrystusowego Odkupienia. W Niepokalanej dostrzegał piękno nowego człowieka, całkowicie oddanego Chrystusowi i Kościołowi. Zachwyił się tą prawdą wiary tak bardzo, że gotów był oddać życie w jej obronie. Wiedział, że Maryja, arcydzieło Bożego stworzenia, jest potwierdzeniem godności każdego człowieka, umiłowanego przez Boga i przeznaczonego do życia wiecznego w niebie.*

Pod koniec ubiegłego wieku święty Jan Paweł II dogmat o Niepokalanym Poczęciu nazwał *syntezą wiary chrześcijańskiej*, a zwracając się do Maryi, wołał: *Przez Twoje Niepokalane Poczęcie została nam dana nadzieja zwycięstwa*. Jakże podobnie brzmi, często powtarzane przez Ojca Papczyńskiego, zawołanie: *Niepokalane Poczęcie Maryi Dziewicy niech nam będzie zbawieniem i obroną*. Bóg zapewnia nas przez to misterium, że – tak jak Maryja – zostaliśmy przez Niego ukochani przed wiekami i powołani do życia wiecznego w niebie. Jego miłość jest zawsze pierwsza i zawsze większa od naszych grzechów. Dlatego Ojciec Papczyński woła: *Ty, człowieku, pojawiłeś się jako rezultat Boskiego zamysłu. Ciebie sama Najświętsza Trójca wzniosła sobie na świątynię. O, jak bardzo powinienes podziwiać i śledzić tę troskliwość o ciebie Najlepszego Boga Ojca, która wyprzedziła jeszcze twoje narodzenie! Jaką gorliwością powinienes Mu się odwzajemniać! Obyś usilnie współpracował zarówno ze swoim powołaniem, jak też z każdą łaską Bożą!*

3. Modlitwa za zmarłych

Za czasów Ojca Papczyńskiego przez Rzeczpospolitą przetaczały się nieustanne wojny, panowały głód i choroby. Z tego powodu umierało wielu ludzi, często nieprzygotowanych na spotkanie z Bogiem. Dla swego zakonu więc, jako drugi cel po szerzeniu czci Niepokalanego Poczęcia Maryi, Ojciec Papczyński ustanowił modlitwę i ofiarę za zmarłych. Miewał wizje czyśćca i poległych żołnierzy, którzy prosili go o wstawiennictwo u Boga. Dlatego często nawoływał: *Módlcie się za przebywających w czyśćcu, bo nieznośnie cierpią.* W Jubileuszowym Roku Miłosierdzia słowa Założyciela Księży Marianów brzmią jeszcze mocniej niż zwykle: *Jakie może być większe miłosierdzie niż okazane zmarłym, od których nie oczekujesz żadnej nagrody, żadnej wdzięczności i żadnej pochwały. Ci, którzy to czynią, na pewno przygotowują sobie nieśmiertelne życie.*

4. Umiłowanie człowieka i Ojczyzny

Ojciec Papczyński powtarzał, że pragnąc Bożego miłosierdzia, mamy je świadczyć wobec drugiego człowieka. Pisał: *Miłość jest duszą, światłem, życiem zakonów oraz każdej ludzkiej społeczności.* Sam nie pozwolił żadnemu potrzebującemu odejść bez wsparcia. Troszczył się o ubogich, chorych i umierających, wspierał przytulki i szpitale, pocieszał strapionych, upominał się o odrzuconych i traktowanych niesprawiedliwie. Świadom rosnącej wówczas plagi alkoholizmu, słowem i własnym przykładem uczył trzeźwości i wskazywał drogę do wewnętrznej wolności. Wszelkie dzieła miłosierdzia podejmował z miłości do Boga i człowieka, ale też z miłości do Ojczyzny. Pisał, że *przez Rzeczpospolitą należy rozumieć coś, czemu warto całkowicie się oddać i poświęcić.* Jego miłość do Polski była na tyle znana, że Sejm Koronacyjny Rzeczypospolitej z 1764 r. zwrócił się do Stolicy Apostolskiej z prośbą o beatyfikację *cudami słynącego Polaka Stanisława Papczyńskiego.* Senat Rzeczypospolitej Polskiej w 2011 r. uznał go za *godny naśladowania wzór Polaka oddanego sprawom Ojczyzny.* Ojciec Stanisław wzywa nas dziś tak samo, jak ponad trzysta lat temu: *Prawdziwa wolność polega na przestrzeganiu praw, i to bardziej praw Boskich niż ludzkich. Narodziliśmy się nie dla samych siebie, lecz dla Ojczyzny. [...] Prawdziwych mężczyzn nam potrzeba, a nie nicponi, nie mętów społecznych. Dajcie Ojczyźnie Polaków, nie pacholków, to jest dajcie ludzi silnych, odważnych, zdolnych do wielkich wysiłków, zaprawionych do walki, przygotowanych do brania udziału w naradach. Tego, abys i ty był taki, oczekuje i domaga się Ojczyzna.*

Umiłowani w Chrystusie Panu,
zbliżająca się kanonizacja błogosławionego Ojca Stanisława Papczyńskiego
jest zaproszeniem, abyśmy na nowo przyjęli miłosierdzie Boga i odnowili
łaskę naszego chrztu, abyśmy na darmową miłość Boga odpowiedzieli mi-
łością wobec Niego i miłosierdziem wobec żyjących i umarłych. Niepokala-
ne Poczęcie Maryi niech będzie umocnieniem naszej nadziei!

*Podpisali: Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce
obecni na 372. Zebraniu Plenarnym KEP w Gnieźnie i Poznaniu
w dniu 15 kwietnia 2016 r.*

Za zgodność:

† Artur G. Miziński
Sekretarz Generalny KEP

List należy odczytać w niedzielę, 29 maja 2016 r.

ZAPROSZENIE DO UDZIAŁU W ŚWIATOWYCH DNIACH MŁODZIEŻY SKIEROWANE PRZEZ BISKUPÓW DO POLSKIEJ MŁODZIEŻY

Drodzy Młodzi Przyjaciele,

„Jezus spojrział z miłością na niego” (Mk 10,21). Tak mówi Ewangelia o spotkaniu Chrystusa z młodym człowiekiem. Tak samo Jezus patrzy dziś na każdego z Was. Patrzy na Was z miłością i czeka na odwzajemnienie tej miłości.

Drodzy Młodzi, zbliżające się Światowe Dni Młodzieży, to zaproszenie, do tego by poczuć na sobie pełne miłości spojrzenie Jezusa i odpowiedzieć na nie. Nie bójcie się przyjąć tego zaproszenia i wziąć udział w spotkaniu, które jest czasem wspólnego wyznania wiary i miłości do Pana Jezusa, Jego Ewangelii i Jego Kościoła.

Inicjator Światowych Dni Młodzieży, Ojciec Święty Jan Paweł II, mówił, że „rzesza młodych ludzi wierzących w Chrystusa, idących za Krzyżem Roku Świętego, stanie się (...) **żywą ikoną** Kościoła pielgrzymującego po drogach świata”. Drodzy Młodzi, każdy z Was jest dziś obrazem współczesnego Kościoła. Tak patrzy na Was Jezus, tak patrzy na Was Polska, tak patrzą na Was wasi rówieśnicy, którzy już w lipcu przyjadą do Polski z całego świata. Także i Wy nie bójcie się spojrzeć w ten sposób na siebie samych.

Drodzy Młodzi, 3 maja, w uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, wspominając 1050. rocznicę Chrztu Polski, zawierzyliśmy Matce Bożej nasz Naród i każdego z Was, Waszą wiarę i drogę do zbawienia, Waszą przyszłość, dokonywane wybory i nadzieje, a także Wasz udział w XXXI Światowych Dniach Młodzieży.

Ponawiamy serdeczne zaproszenie do udziału we wszystkich spotkaniach w ramach Światowych Dni Młodzieży. Towarzyszymy Wam teraz, na etapie przygotowań. Będziemy z Wami podczas spotkań w naszych diecezjach. Wspólnie będziemy modlić się także w Krakowie. Zachęcamy, by wspólny udział w Światowych Dniach Młodzieży był także wyrazem naszego szacunku i wdzięczności wobec Ojca Świętego Jana Pawła II, który mówił do młodych: „Szukałem Was”.

Drodzy Rodzice i Duszpasterze, zachęcamy Was do pomocy młodzieży, aby mogła wziąć udział w tym niepowtarzalnym spotkaniu. Do wszystkich kierujemy słowa Św. Jana Pawła II, który mówił do nas: „Nie lękajcie się”.

Niech Bóg Wszechmogący Wam błogosławi.

*Podpisali: Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce
obecni na 373. Zebraniu Plenarnym KEP w Warszawie
w dniu 8 czerwca 2016 r.*

Za zgodność:

† Artur G. Miziński
Sekretarz Generalny KEP

Zaproszenie należy odczytać w ramach ogłoszeń, w niedzielę, 19 czerwca 2016 r.

BISKUP SIEDLECKI

ZAPROSZENIE

BISKUPA SIEDLECKIEGO KAZIMIERZA GURDY NA DIECEZJALNY DZIEŃ RODZINY W PARCZEWIE

Drodzy Diecezjanie!

Chciałbym Was serdecznie zaprosić na kolejny już Diecezjalny Dzień Rodziny. Odbędzie się on w niedzielę, 8 maja br. w Sanktuarium Rodzin w Parczewie. Tematyka tegorocznego spotkania będzie skoncentrowana w kół małżeństwa, jako „sakramentu dnia codziennego”.

Zapraszam na nie w sposób szczególny rodziny, które zadeklarowały przyjęcie do swoich domów młodych ludzi z zagranicy przybywających na Światowe Dni Młodzieży. Pragnę udzielić im specjalnego posłania i błogosławieństwa, by byli dla młodych ambasadorami oraz świadkami Ewangelii. Proszę Księży Proboszczów o zachętę oraz pomoc w zorganizowaniu wyjazdów do Parczewa.

Niech Maryja Królowa Rodzin otacza nas swoją opieką i wstawieniem.

Z pasterskim błogosławieństwem

+ *Kazimierz Gurdy*
Biskup Siedlecki

L. dz. 419/2016

Siedlce, dnia 26 kwietnia 2016 r.

Zaproszenie należy odczytać wiernym w niedzielę, 1 maja br., w ramach ogłoszeń parafialnych.

ZAPROSZENIE
BISKUPA SIEDLECKIEGO KAZIMIERZA GURDY
NA I DIECEZJALNĄ PIELGRZYMKĘ KOBIET
DO PRATULINA

Drodzy Diecezjanie!

Sanktuarium Błogosławionych Męczenników w Pratulini stanowi w naszej Diecezji miejsce szczególne. To tutaj Unicy Podlascy okazali niezwykłe męstwo wyznawanej wiary i wierności Kościołowi. Dali tego wyraz nie tylko mężczyźni, ale również kobiety, które z wielką miłością i odwagą współuczestniczyły w ich ofierze. Takich kobiet potrzebujemy również w dzisiejszych czasach.

Dlatego pragnę zaprosić wszystkie kobiety **na I Diecezjalną Pielgrzymkę Kobiet do Pratulina**. Odbędzie się ona w **niedzielę, 22 maja br.**, pod hasłem: „**Geniusz kobiety**”.

Gorąco zachęcam do pokoleniowego udziału w tej inicjatywie: matki wraz córkami, babcie z ich wnuczkami. Spotkanie rozpocznie się o godz. 10:00. Po konferencji, będziemy uczestniczyć w nabożeństwie różańcowym oraz Mszy św. i agapie. Wszystkich Księży Dziekanów i Proboszczów proszę o zorganizowanie w swoich parafiach grup pielgrzymkowych.

Na pielgrzymi trud wszystkim z serca błogosławię

+ *Kazimierz Gurdy*
Biskup Siedlecki

L. dz. 477/2016

Siedlce, dnia 12 maja 2016 r.

Komunikat należy odczytać w ramach ogłoszeń duszpasterskich w niedzielę, 15 maja br.

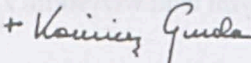
DEKRET
POWOŁUJĄCY ZESPÓŁ REDAKCYJNY

W związku z przyjęciem na sesjach plenarnych przez Członków II Synodu Diecezji Siedleckiej znacznej części projektów dokumentów przygotowanych przez poszczególne Komisje i Podkomisje synodalne, niniejszym – w myśl § 72 Regulaminu II Synodu Diecezji Siedleckiej – **powołuję z dniem dzisiejszym Zespół Redakcyjny**, którego celem będzie opracowanie schematu dokumentu końcowego Synodu i nadanie wszystkim jego częściom jednolitego stylu.

Zespół będzie działał w następującym składzie:

1. Biskup dr Piotr Sawczuk – przewodniczący
2. Ks. prał. dr Zbigniew Sobolewski
3. Ks. kan. dr hab. Dariusz Lipiec, prof. KUL
4. Ks. kan. mgr lic. Jan Babik
5. Ks. dr Mateusz Czubak

Na trud owocnej pracy z serca błogosławię


Biskup Siedlecki

ks. Jan Babik
Kancelarz

L. dz. 513/2016
Siedlce, dnia 21 maja 2016 r.

DEKRET
O KONCIE MISYJNYM
PRZY KURII DIECEZJALNEJ SIEDLECKIEJ

Biorąc pod uwagę pozytywną odpowiedź wielu Członków Kół Żywego Różańca na apel o wsparcie modlitewne i materialne księży z naszej diecezji pracujących na misjach, niniejszym postanawiam, że wszelkie ofiary pieniężne zbierane na ten cel należy wpłacać na tzw. konto misyjne przy Kurii Diecezjalnej Siedleckiej.

Kuria Diecezjalna Siedlecka
ul. Piłsudskiego 62
08-110 Siedlce

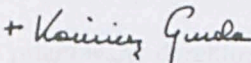
Bank PEKAO S.A. I o/Siedlce
Nr konta 46 1240 2685 1111 0000 3656 1739

z dopiskiem „Żywy Różaniec dla misji”

Zgromadzone na koncie fundusze posłużą jako pomoc w realizacji działań podejmowanych przez naszych księży, posługujących na misjach, głównie w Boliwii, Czadzie i Peru.

Za każdy dar serca, składany zarówno w wymiarze duchowym jak i materialnym, wszystkim Ofiarodawcom składam serdeczne podziękowanie.

Z pasterskim błogosławieństwem


Biskup Siedlecki

ks. Jan Babik
Kanclerz

L. dz. 524/2016
Siedlce, dnia 24 maja 2016 r.

ZAPROSZENIE NA IMIENINY KSIĘDZA BISKUPA PIOTRA

**Czcigodni Księża, Osoby Życia Konsekwowanego,
Drodzy Diecezjanie!**

W środę 29 czerwca br. przypada uroczystość Św. Apostołów Piotra i Pawła, która jest dniem Imienin Księdza Biskupa Piotra Sawczuka. W tym dniu, w kościele katedralnym w Siedlcach o godz. 12.00, będzie sprawowana Eucharystia w intencji Dostojnego Solenizanta.

Zapraszamy zatem Czcigodnych Księży do koncelebry, a wszystkie Osoby Życia Konsekwowanego oraz Wiernych świeckich do wzięcia udziału we wspólnej modlitwie. Niech będzie to dla nas okazja, aby wyrazić Dostojnemu Solenizantowi naszą wdzięczność oraz złożyć życzenia.

Proszę także wszystkich Duszpasterzy, aby tego dnia włączyli odpowiednie wezwanie do modlitwy wiernych w intencji Księdza Biskupa Piotra.

Z pasterskim błogosławieństwem

+ *Kazimierz Guda*
Biskup Siedlecki

L. dz. 691/2016

Siedlce, dnia 22 czerwca 2016 r.

ZMIANY WŚRÓD DUCHOWIEŃSTWA

Ks. mgr Arkadiusz BYLINKA – zwolniony z urzędu wikariusza parafii Przemienienia Pańskiego w Łukowie i skierowany na urlop zdrowotny z zamieszkaniem w Domu Księży Emerytów w Nowym Opolu (1.07)

Ks. mgr Marian BANASIUK – zwolniony z urzędu proboszcza parafii Milanówi mianowany proboszczem parafii Zarzecz Łukowski (1.07)

Ks. dr Marcin BIDER – zwolniony z urzędu wicerektora Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Siedleckiej (30.06)

Ks. dr Tomasz BIELIŃSKI – zwolniony z prowadzenia wykładów i seminarium naukowego z teologii pastoralnej w WSD (30.06)

Ks. kan. mgr Andrzej BIERNAT – mianowany diecezjalnym kapelanem strażaków (1.07)

Ks. mgr lic. Piotr CHODŹKO – mianowany wicedziekanem dekanatu hańskiego na okres 5 lat (23.05)

Ks. mgr lic. Michał CHOJECKI – zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. MB Częstochowskiej w Garwolinie i skierowany do pracy duszpasterskiej w diecezji Carpi we Włoszech (30.06)

Ks. mgr Mikołaj CZERNECKI – zwolniony z urzędu wikariusza parafii Piszczaci mianowany wikariuszem parafii pw. św. Anny w Radzynie Podlaskim (15.06)

Ks. dr Mateusz CZUBAK – zwolniony z funkcji diecezjalnego koordynatora dzieł Nowej Ewangelizacji (24.05).

Ks. mgr lic. Andrzej DANIELUK – mianowany dyrektorem Katolickiego Przedszkola Niepublicznego im. Bł. Honorata Koźmińskiego w Białej Podlaskiej (1.06)

Ks. prał. dr Mieczysław GŁOWACKI – zwolniony z urzędu rektora Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Siedleckiej (30.06)

Ks. prał. Henryk HOŁOWEŃKO – w związku z ukończonym 70-rokiem życia przeniesiony na emeryturę (24.05)

Ks. dr hab. Grzegorz JAŚKIEWICZ – zwolniony z prowadzenia wykładów i seminarium naukowego z patrologii, lektoratu z języka łacińskiego i z języka greckiego w WSD oraz dyrektora Unii Apostolskiej Kapłanów Diecezji Siedleckiej (30.06)

Ks. kan. dr hab. Roman KARWACKI, prof. UKSW – zwolniony z prowadzenia wykładów z teologii dogmatycznej w WSD (30.06)

Ks. mgr Franciszek KLEBANIUK – zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Anny w Radzynie Podlaskim i mianowany proboszczem parafii Kożuszki (1.07)

Ks. dr Grzegorz KOC – zwolniony z funkcji ojca duchownego alumnów Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Siedleckiej i skierowany do posługi w Domu Rekolekcyjnym w Siedlanowie (1.07)

Ks. dr Mariusz KONIECZNY – zwolniony z prowadzenia wykładów z teologii dogmatycznej w WSD (30.06)

Ks. mgr Mateusz KOWALIK – neoprezbiter – mianowany wikariuszem parafii Komarówka Podlaska (1.07)

Ks. Henryk KRUPA – mianowany kapłanem gminnym strażaków w gminie Wiśniew (6.06)

Ks. dr Adam KULIK – zwolniony z funkcji asystenta kościelnego Katolickiego Stowarzyszenia Niepełnosprawnych Diecezji Siedleckiej (30.06)

Ks. prał. Mirosław ŁUBIK – zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. NMP Matki Kościoła w Łukowie i przeniesiony na emeryturę z zamieszkaniem przy parafii, w której dotychczas pełnił urząd proboszcza (30.06)

Ks. mgr Sławomir MATEJEK – zwolniony z urzędu proboszcza parafii Kożuszkii mianowany proboszczem parafii Milanów (1.07)

Ks. mgr Gabriel MAZUREK – zwolniony z funkcji prefekta w Zespole Szkół im. Marszałka J. Piłsudskiego w Garwolinie i mianowany prefektem w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych im. Ignacego Wyssogoty Zakrzewskiego w Żelechowie oraz asystentem kościelnym Katolickiego Stowarzyszenia Niepełnosprawnych Diecezji Siedleckiej (1.07)

O. Marek MOGA OSPPE – mianowany ojcem duchownym kapłanów w dekanacie bialskim północnym

Ks. mgr lic. Edward MOLENDA – zwolniony z prowadzenia wykładów z teologii moralnej w WSD (30.06)

Ks. mgr lic. Waldemar Szczepan MRÓZ – zwolniony z prowadzenia wykładów i ćwiczeń z liturgiki oraz wprowadzenia w celebrację misterium chrześcijańskiego w WSD (30.06)

Ks. kan. dr Piotr PAĆKOWSKI – mianowany rektorem Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Siedleckiej (1.07)

Ks. kan. mgr lic. Jan PIENKOSZ – mianowany dyrektorem Unii Apostolskiej Kapłanów Diecezji Siedleckiej (1.07)

Ks. kan. mgr lic. Antoni PRZYBYSZ – zwolniony z urzędu proboszcza parafii Zarzecz Łukowski i mianowany proboszczem parafii Piszczac (1.07)

Ks. dr Jacek ROSA – zwolniony z funkcji sekretarza Biskupa Siedleckiego (30.06)

Ks. mgr Paweł ROZBICKI – zwolniony z urzędu proboszcza parafii Kłownica Duża i mianowany proboszczem parafii Wola Zadybska (1.07)

Ks. kan. Roman SAWCZUK – zwolniony z urzędu proboszcza parafii Piszczac i diecezjalnego kapelana strażaków i przeniesiony na emeryturę z zamieszkaniem przy parafii, w której dotychczas pełnił urząd proboszcza (30.06)

Ks. Bogusław SIENCZEWSKI – mianowany proboszczem parafii Kłownica Duża (1.07)

Ks. kan. dr Marek SKWIERCZYŃSKI – zwolniony z prowadzenia wykładów z katechetyki w WSD (30.06)

Ks. kan. mgr Jan SPÓLNY – mianowany opiekunem duchowym Wspólnot Nieustającego Różańca w Diecezji Siedleckiej (1.07)

Ks. kan. mgr lic. Krzysztof STEPCZUK – zwolniony z urzędu proboszcza parafii Zwola Poduchowna i mianowany proboszczem parafii pw. NMP Matki Kościołów Łukowie (1.07)

Ks. mgr Sławomir SULEJ – mianowany kapelanem gminnym strażaków w gminie Kotuń (28.06)

Ks. dr Jacek SZOSTAKIEWICZ – zwolniony z prowadzenia wykładów z teologii pastoralnej w WSD (30.06)

Ks. mgr Przemysław ŚWIDERSKI – zwolniony z urzędu wikariusza parafii Komarówka Podlaska i mianowany wikariuszem parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Łukowie (1.07)

Ks. mgr Włodzimierz WĄSOWSKI – zwolniony z urzędu proboszcza parafii Wola Zadybska i mianowany proboszczem parafii Zwola Poduchowna (1.07)

Ks. mgr Dariusz WOCH – neoprezbiter – mianowany wikariuszem parafii Pratulín (1.07)

Ks. mgr Karol ZADROŻNIAK – neoprezbiter – mianowany wikariuszem parafii Jedlanka (1.07)

Ks. mgr Piotr ZASUWIK – zwolniony z urzędu wikariusza parafii Pratulini mianowany wikariuszem parafii pw. św. Anny w Radzynie Podlaskim (1.07)

Nominacje zakonne:

O. mgr Tomasz SZURA OMI – mianowany wikariuszem parafii pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Siedlcach (1.07)

O. mgr Mateusz PAWŁOWSKI OMI – mianowany wikariuszem parafii Kodeń (1.07)

KOMUNIKATY KURII

ZBIÓRKA NA ORGANIZACJĘ ŚDM 2016

Czcigodni Księża,

Przypominamy Księżom Proboszczom, że w niedzielę 8 maja należy poinformować wiernych, iż zgodnie z decyzją Konferencji Episkopatu Polski – na niedzielę 15 maja 2016 r. wyznaczona została IV ogólnopolska składka na organizację Światowych Dni Młodzieży. Złożone ofiary należy przekazać w kasie Kurii Diecezjalnej w Siedlcach lub przelewem na konto: PEKAO S.A. I o/Siedlce 46 1240 2685 1111 0000 3656 1739 z dopiskiem „ofiara na organizację ŚDM”.

Z pozdrowieniem, in Christo

ks. dr Mateusz Czubak

Wicedyrektor Wydziału Duszpasterskiego

Siedlce, dnia 5 maja 2016 r.

**ZAPROSZENIE
NA CZUWANIE MODLITEWNE
PRZEDSTAWICIELI WSZYSTKICH RUCHÓW, WSPÓLNOT
I STOWARZYSZEŃ KOŚCIELNYCH**

Czcigodni Księża oraz przedstawiciele Ruchów, Wspólnot i Stowarzyszeń Katolickich!

W Wigilię Zesłania Ducha Świętego, w sobotę 14 maja, w kościele Ducha Świętego w Siedlcach o godz. 19.00, pod przewodnictwem Biskupa Siedleckiego Kazimierza Gurdy, odbędzie się doroczne Czuwanie Modlitewne przedstawicieli wszystkich Ruchów, Wspólnot i Stowarzyszeń Kościelnych działających na terenie naszej Diecezji. Zapraszamy na nie w sposób szczególny wspólnoty odnowy Kościoła działające na terenie Siedlec oraz wiernych z siedleckich parafii.

Czuwanie poprowadzi ks. dr Tomasz Bieliński – dyrektor Diecezjalnej Szkoły Nowej Ewangelizacji wraz ze Wspólnotą Jednego Ducha.

Jednocześnie zachęcam Księży oraz wszystkich liderów, moderatorów i odpowiedzialnych za wspólnoty kościelne do zorganizowania podobnych czuwań modlitewnych przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego w swoich parafiach.

Z wyrazami szacunku, in Christo

ks. dr Jerzy Duda
Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego

Siedlce, dnia 6 maja 2016 r.

ZAPROSZENIE NA VIII OGÓLNOPOLSKĄ PIELGRZYMKĘ NADZWYCZAJNYCH SZAFARZY KOMUNII ŚWIĘTEJ

W sobotę 11 czerwca 2016 r. odbędzie się **VIII Ogólnopolska Pielgrzymka Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej**. W tym roku będziemy pielgrzymować do Bazyliki Archikatedralnej pw. św. Apostołów Piotra i Pawła w Poznaniu. Będzie to szczególna okazja, by w roku 1050. rocznicy Chrztu Polski dziękować Bogu za dar wiary i Kościoła w naszej Ojczyźnie.

Serdecznie zapraszam nadzwyczajnych szafarzy Komunii św., by przybyli do miejsca związanego z początkami chrześcijaństwa na polskiej ziemi. Zachęcam, aby wybrać się ze swoimi rodzinami.

Program pielgrzymki:

- | | |
|-------------|--|
| godz. 10.00 | Zawiązanie wspólnoty – bp Adam Bałabuch |
| godz. 10.15 | Konferencja: <i>Rola Poznania w chrystianizacji państwa Polan</i> – prof. dr hab. Hanna Kocka-Krenz |
| godz. 10.45 | Konferencja: <i>Sakrament chrztu świętego, teologia i praktyka</i> – ks. dr Krzysztof Michalczak |
| godz. 11.15 | Przygotowanie do Eucharystii |
| godz. 11.30 | Eucharystia pod przewodnictwem abp. Stanisława Gądeckiego – Metropolity Poznańskiego, Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski |
| godz. 13.00 | Przerwa na posiłek i możliwość zwiedzania Katedry, Bramy Poznania i Rezerwatu Archeologicznego |

ks. Waldemar Mróz

*Diecezjalny Duszpasterz
nadzwyczajnych szafarzy Komunii Świętej*

Siedlce, dnia 13 maja 2016 r.

**ZAPROSZENIE
NA PASCHALNY DZIEŃ WSPÓLNOTY
MODERATORÓW I ODPOWIEDZIALNYCH**

„Duch Święty odnowił wewnątrznie Apostołów, przyoblekając ich w moc, która uczyniła ich odważnymi w przepowiadaniu bez lęku, że: „Chrystus umarł i zmartwychwstał!”. Z załęcznionych rybaków stali się odważnymi heroldami Ewangelii. Nic ich nie mogło zatrzymać. Tak narodził się Kościół, który od dnia Pięćdziesiątnicy nie przestał promieniować Dobrą Nowiną „aż po krańce ziemi” (papież Benedykt XVI).

Diecezjalna Diakonia Jedności serdecznie zaprasza Księży Moderatorów oraz Odpowiedzialnych świeckich (małżonków, dorosłych, młodzież) **23 maja** br. na **Paschalny Dzień Wspólnoty Moderatorów i Odpowiedzialnych** do Domu „Moria” w Łukowie (Al. Kościuszki 21b). Rozpoczęcie 19.30.

Temat dnia wspólnoty to **„Duch prowadzi i ożywia głoszenie Ewangelii”**. Program spotkania obejmuje: katechezę, adorację Najświętszego Sakramentu, spotkanie w grupach oraz agapę.

ks. Marek Andrzejuk
Moderator Diecezjalny

Siedlce, dnia 18 maja 2016 r.

**ZAPROSZENIE DO UDZIAŁU
W SPOTKANIU Z OJCEM ŚW. FRANCISZKIEM
NA JASNEJ GÓRZE W DNIU 28 LIPCA BR.**

Czcigodni Księża,

W dniu **28 lipca 2016 r. Ojciec Święty Franciszek przybędzie na Jasną Górę**, aby podczas Eucharystii dziękować za 1050-lecie dziedzictwa chrztu naszego Narodu. W uroczystości tej, w której potwierdzili swoją obecność najwyżsi dostojnicy kościelni i państwowi oraz goście z zagranicy, spodziewany jest udział półmilionowej rzeszy wiernych.

Zachęcamy serdecznie do udziału w tym spotkaniu, jak też organizowania grup pielgrzymkowych w swoich parafiach. Mając na uwadze wskazania Archidiecezjalnego Komitetu ds. Pielgrzymki Ojca Świętego, pomoc i właściwą koordynację przygotowania spotkania, prosimy o **zgłaszanie wyjazdów grupowych do Wydziału Duszpasterskiego**.

Z wyrazami szacunku, in Christo

ks. dr Jerzy Duda
Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego

Siedlce, dnia 20 maja 2016 r.

ZAPROSZENIE DO UDZIAŁU W MARSZU DLA ŻYCIA I RODZINY

„**Każde życie jest bezcenne**” pod takim hasłem już po raz piąty w Siedlcach **w niedzielę, 5 czerwca 2016 r.** przejdzie Marsz dla Życia i Rodziny. Będzie to czas wspólnej modlitwy, refleksji i świadectwa o tym, że trwała i kochająca się rodzina jest wielkim darem Boga oraz niezwykle bogactwem człowieka.

Marsz rozpocznie się w Katedrze siedleckiej Mszą świętą w intencji rodzin pod przewodnictwem Biskupa Piotra Sawczuka **o godz. 11:30**. Następnie Marsz przejdzie w kierunku amfiteatru, gdzie odbędzie się Piknik Rodzinny, z wieloma atrakcjami dla dzieci.

Do udziału w tym marszu zapraszamy małżeństwa z dziećmi i wszystkich ludzi dobrej woli.

Z ramienia Kurii Diecezjalnej organizatorem Marszu jest Dział Duszpasterstwa Rodzin. Wszelkich informacji udziela ks. dr Jacek Sereda – tel. 501 606 888.

Z wyrazami szacunku, in Christo

ks. dr Mateusz Czubak

Wicedyrektor Wydziału Duszpasterskiego

Siedlce, dnia 24 maja 2016 r.

KOMUNIKAT W SPRAWIE INICJATYWY „STOP ABORCJI”

Księżę Proboszczów proszę o dodanie w najbliższą niedzielę (29 maja br.) do ogłoszeń parafialnych poniższej informacji.

Komunikat Wydziału Duszpasterskiego dotyczący poparcia inicjatywy zmiany ustawy o prawnej ochronie życia ludzkiego

W związku z projektem obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej „Stop Aborcji”, zmierzającym do zmiany ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży, informujemy, iż **w niedziele, 5 i 12 czerwca br.** w kościołach Diecezji Siedleckiej będą zbierane podpisy poparcia.

Odpowiednie listy zostaną przekazane do parafii przez wolontariuszy Inicjatywy „Stop Aborcji”. Prosimy o pomoc w przeprowadzeniu niniejszej akcji.

Z wyrazami szacunku, in Christo

ks. dr Jerzy Duda
Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego

L. dz. 552/2016
Siedlce, dnia 27 maja 2016 r.

ŚWIĘCENIA DIAKONATU

Dnia **28 maja 2016 r.** w katedrze pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Siedlcach siedmiu alumnów V roku Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Siedleckiej otrzymało święcenia diakonatu przez posługę Księdza Biskupa Piotra Sawczuka.

Nowi diakoni to:

1. al. **Łukasz Bąk** z parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Górznie
2. al. **Michał Bieńczyk** z parafii pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Radoryżu Kościelnym
3. al. **Damian Koryciński** z parafii pw. Bożego Ciała w Siedlcach
4. al. **Mateusz Kozłowski** z parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Białej Podlaskiej
5. al. **Łukasz Krasucki** z parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Parczewie
6. al. **Michał Pniewski** z parafii pw. bł. Honorata Koźmińskiego w Białej Podlaskiej
7. al. **Jakub Przygodzki** z parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Białej Podlaskiej

ZAPROSZENIE NA ZEBRANIE KSIĘŻY DZIEKANÓW

Czcigodni Księża Dziekani!

Pragnę poinformować Czcigodnych Księży, że dnia **9 czerwca 2016 r.** (w czwartek), o **godz. 10.00**, w gmachu Centrum Charytatywno-Duszpasterskiego w Siedlcach, odbędzie się zebranie Księży Dziekanów.

Serdecznie zapraszamy

† **Piotr Sawczuk**

Wikariusz Generalny

L. dz. 566/2016

Siedlce, dnia 31 maja 2016 r.

ZAPROSZENIE NA REKOLEKCJE POWOŁANIOWE DLA MŁODZIEŻY MĘSKIEJ

Rekolekcje powołaniowe dla młodzieży męskiej adresowane do uczniów **szkół ponadgimnazjalnych i studentów**, którzy pragną pogłębić swoją relację z Bogiem i uczyć się rozpoznawać Jego wolę w swoim życiu.

Termin rekolekcji to **24-26 czerwca 2016 r.** Zjazd w **piątek 24 czerwca do godz. 18.00**, wyjazd w **niedziele 26 czerwca** po obiedzie (około **godz. 14.00**).

Miejsce rekolekcji to **dom formacyjny Wyższego Seminarium Duchownego** Diecezji Siedleckiej w **Nowym Opolu** koło Siedlec (ul. Seminaryjna 26).

Osoba pragnąca przeżyć rekolekcje powinna **zabrać ze sobą**: Pismo św., różaniec, notatnik, przybory do pisania, przybory toaletowe oraz obuwie sportowe.

Prosimy o **uprzednie zgłaszanie chętnych** na rekolekcje. Można to uczynić dzwoniąc pod nr tel. **25 631-57-61** w godz. 9.00-20.00, pisząc na adres powolaniesiedlce@gmail.com lub wysyłając sms pod nr 506 691 167. Należy to zrobić do dnia **21 czerwca 2016 r.** Przy zgłoszeniu prosimy podać imię, nazwisko oraz parafię, z której pochodzi uczestnik rekolekcji. Ewentualne późniejsze zgłoszenia prosimy konsultować pod nr 506 691 167.

Informacje bieżące i wskazówki jak dojechać można uzyskać na stronie internetowej pod adresem www.wsd.siedlce.pl.

Z Chrystusowym pozdrowieniem

ks. Piotr Tymosiewicz
Diecezjalny Referent ds. Powołań

Siedlce, dnia 10 czerwca 2016 r.

ZAPROSZENIE NA NARODOWĄ DIECEZJALNĄ PIELGRZYMKĘ DO RZYMU ORAZ INNYCH ŚWIĘTYCH MIEJSC

Zachęcamy Czcigodnych Księży do uczestnictwa w Diecezjalnej Narodowej Pielgrzymce do Rzymu, której będzie przewodniczył Biskup Siedlecki Kazimierz Gurda. Podczas tej pielgrzymki będziemy dziękować Panu Bogu za 1050-lecie Chrztu Polski oraz za beatyfikację Błogosławionych Męczenników Podlaskich.

Narodowa dziękczynna Pielgrzymka do Rzymu z dodaniem innych świętych miejsc 19-25 października 2016 r. Oferta dla Księży naszej Diecezji

Program ramowy:

1 dzień – 19.10, środa:

Spotkanie grupy na lotnisku Warszawa Okęcie. Wylot do Rzymu, godz. 12.20. Lądowanie na lotnisku Fiumicino, godz. 14.45. Transfer do hotelu (autokarem).

18.00 – Eucharystia dziękczynna w XX. rocznicę beatyfikacji Męczenników Podlaskich.

Powrót do hotelu, obiadokolacja, nocleg.

2 dzień – 20.10, czwartek:

Poranny wyjazd do klasztoru na Monte Cassino.

Bezpośredni powrót na Eucharystię (opuszczenie do niedzieli autokaru, zwiedzanie Rzymu komunikacją miejską).

17.00 – Eucharystia w Bazylice Santa Maria Maggiore. Spacer po Rzymie. Obiadokolacja i nocleg.

3 dzień – 21.10, piątek:

Rano zwiedzanie: Muzeum Watykańskiego, Bazylika św. Piotra, Rzym. Czas Wolny.

17.00 – Eucharystia w Bazylice św. Jana na Lateranie. Obiadokolacja i nocleg.

4 dzień – 22.10, sobota:

10.00 – audiencja generalna. Czas wolny.

15.45 – Eucharystia w Bazylice św. Pawła za Murami.

Wczesna kolacja – nocny spacer po Rzymie. Nocleg.

5 dzień – 23.10, niedziela:

Rano zwiedzanie Rzymu Antycznego, Koloseum, Forum Romanum, Pałatyn, itd.

12.00 – Anioł Pański z Ojcem Świętym

13.00 – Eucharystia w Bazylice św. Piotra

Po uroczystościach przejazd do San Giovanni Rotondo. Zakwaterowanie. Obiadokolacja i nocleg.

6 dzień – 24.10, poniedziałek:

Eucharystia, nawiedzenie miejsc związanych z życiem św. ojca Pio, czas wolny na indywidualną modlitwę. Po południu przejazd do Sanktuarium św. Michała Archanioła położonego na wzgórzu Monte Sant' Angelo. Przejazd do hotelu w ok. Lanciano. Obiadokolacja i nocleg.

7 dzień – 25.10, wtorek:

Przejazd do Lanciano – nawiedzenie Sanktuarium Cudu Eucharystycznego, przejazd do Manoppello – gdzie znajduje się Sanktuarium Św. Oblicza. Przejazd na lotnisko Rzym Campino (godz. 16.00). Wylot do Polski godz. 18.05. Lądowanie Warszawa Modlin godz. 20.20.

Cena: 2900 zł (przy 40 osobach płatnych, z założeniem, że nie ulegnie zmianie cena biletu lotniczego)

W cenie: bilet lotniczy+bagaż nadawany; transport autokarem we Włoszech: do/z lotnisko, Monte Cassino, San Giovanni Rotondo; bilet komunikacji miejskiej w Rzymie; hotele; wyżywienie HB; bilety wstępu (muzeum Watykańskie, Koloseum, Forum Romanum, Pałatyn); ubezpieczenie.

Cena nie zawiera: transport na/z lotnisko w Polsce, napojów do kolacji

Zapisy do 26 czerwca w Biurze ARKA – tel. 882 114 244

Siedlce, dnia 10 czerwca 2016 r.

ŚWIĘCENIA PREZBITERATU

Dnia **11 czerwca 2016 r.** w katedrze pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Siedlcach siedmiu diakonów Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Siedleckiej otrzymało święcenia prezbiteratu przez posługę Księdza Biskupa Kazimierza Gurdy.

Nowi kapłani naszej diecezji to:

1. ks. Michał Gosk z parafii Chrystusa Miłosiernego w Dęblinie
2. ks. Mateusz Kowalik z Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Radzynie Podlaskim
3. ks. Łukasz Michaluk z parafii Trójcy Świętej w Łosicach
4. ks. Kamil Stańczuk z Sanktuarium św. Józefa w Siedlcach
5. ks. Dariusz Woch z parafii św. Apostołów Piotra i Pawła w Tomaszowicach
6. ks. Dariusz Wójcik z parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Łaskarzewie
7. ks. Karol Zadroźniak z parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Białej Podlaskiej

INFORMACJA O NABORZE DO DIECEZJALNEGO STUDIUM MUZYKI KOŚCIELNEJ

Diecezjalne Studium Muzyki Kościelnej w Siedlcach ogłasza nabór na rok akademicki 2016/2017.

Studium prowadzi edukację w kierunkach podstawowych:

- Kantor (3 lata)
- Organista (5 lat)

oraz kursy dodatkowe:

- gra na fortepianie
- gra na organach
- śpiew solowy i zespołowy
- podstawy muzyki

Przesłuchanie wstępne kandydatów odbędzie się **20 września 2016 roku (wtorek) o godz. 10.00 w Szkole Muzycznej w Siedlcach, ul. Podlaska 14.** Informacje: [www.muzyka-diecezjasiedlce.pl / Studium](http://www.muzyka-diecezjasiedlce.pl/ Studium).

Kontakt: Diecezjalne Studium Muzyki Kościelnej w Siedlcach, ul. Piłsudskiego 62

- Małgorzata Trzaskalik-Wyrwa, tel. 605-683-952
- Justyna Pastor, tel. 502-681-189
- Bożena Kaczmarek, tel. 608-469-328

Przyjmujemy również zdolnych kandydatów bez przygotowania muzycznego!

Siedlce, dnia 11 czerwca 2016 r.

ZAPROSZENIE
NA IX DIECEZJALNE „KOCZOWISKO”
SŁUŻBY LITURGICZNEJ OŁTARZA

Czcigodni Księża,

Po raz kolejny pragniemy bardzo serdecznie zaprosić ministrantów i lektorów wraz z opiekunami na IX Diecezjalne „Koczowisko” Służby Liturgicznej Ołtarza. Odbędzie się ono w **sobotę, 25 czerwca br.** w Wyższym Seminarium Duchownym w Nowym Opolu.

Program:

09.15 – Rejestracja

10.00 – Nabożeństwo czerwcowe oraz spotkanie ewangelizacyjne

10.30-15.00 – Cykl imprez towarzyszących w tym m.in.: turniej piłki nożnej, animacje sportowe, rekreacyjne i edukacyjne

15.00-15.30 – Wręczenie pamiątkowych dyplomów i zakończenie „Koczowiska”

Podczas spotkania będą przeprowadzone następujące zajęcia:

- rozrywkowe: animacje, gry oraz zabawy dla dzieci i młodzieży (dmuchane zamki, tory przeszkód, zajęcia sprawnościowe, minigolf, paintball)
- edukacyjne: spotkania z ciekawymi ludźmi, projekcja filmu, prezentacja i pokazy przygotowane przez Policję, Straż Pożarną, Ratownictwo Medyczne, Klub Motocyklowy oraz wiele innych).

Koszt uczestnictwa wynosi 10 zł.

Przypominamy, że za dojazd i ubezpieczenie odpowiadają osoby zgłaszające grupę. Opiekun grupy powinien posiadać pisemną zgodę rodzica/opiekuna prawnego na udział dziecka w „Koczowisku” (wzór oświadczenia dostępny w załączniku). Dokładniejsze informacje i szczegółowy plan rozgrywek sportowych zostaną podane w najbliższym czasie.

Prosimy, aby po przewiezieniu dzieci i młodzieży do Seminarium, busy i autokary zostały zaparkowane przy kościele w Starym Opolu.

Zgłoszenia uczestnictwa należy przesłać do dnia 23 czerwca 2016 do godz. 20.00 na e-mail: koczowisko.siedlce@gmail.com lub telefonicznie (mile widziane SMS-y): 796 650 150.

W zgłoszeniu należy podać parafię, liczbę uczestników, opiekuna grupy oraz informację o uczestnictwie w turnieju piłkarskim (kategoria: szkoła podstawowa i gimnazjum). Wcześniejsze zgłoszenia – szczególnie związane z turniejem piłki nożnej – pozwolą na sprawne przeprowadzenie rozgrywek sportowych oraz przygotowanie odpowiednich nagród.

Duszpasterstwo Służby Liturgicznej

Siedlce, dnia 15 czerwca 2016 r.

OŚWIADCZENIE RODZICÓW/OPIEKUNÓW

Wyrażam zgodę na udział mojego dziecka w IX „Koczowisku” Służby Liturgicznej Ołtarza, które odbędzie się 25 czerwca 2016 r. w Wyższym Seminarium Duchownym w Nowym Opolu. Jednocześnie zobowiązuję się do zapewnienia dziecku bezpieczeństwa w drodze pomiędzy miejscem wyjazdu i rozwiązaniem wycieczki a domem. Oświadczam, że moje dziecko nie ma przeciwwskazań zdrowotnych do udziału w powyższym wyjeździe. Wyrażam zgodę na podejmowanie decyzji związanych z leczeniem, hospitalizacją i zabiegami chirurgicznymi przez kierownika lub opiekunów w czasie trwania „Koczowiska”, w przypadku zagrożenia zdrowia lub życia mojego dziecka. Wyrażam zgodę na pokrycie ewentualnych szkód wyrządzonych przez moje dziecko w trakcie trwania wyjazdu. Zobowiązuję się do natychmiastowego odebrania z wycieczki mojego dziecka w przypadku znalezienia bądź zażywania niedozwolonych substancji (narkotyki, alkohol, papierosy) oraz gdy zachowanie dziecka zagraża zdrowiu lub życiu jego bądź innych uczestników imprezy.

.....
(nr telefonu oraz podpis rodzica/opiekuna)

ZAPROSZENIE
NA 79. OGÓLNOPOLSKĄ PIELGRZYMKĘ
NAUCZYCIELI I WYCHOWAWCÓW NA JASNĄ GÓRĘ
„MIŁOSIERNI JAK OJCIEC”

Ks. dr Jacek Szostakiewicz, Diecezjalny Duszpasterz Nauczycieli i Wychowawców, zaprasza do udziału w **79. Ogólnopolskiej Pielgrzymce Nauczycieli i Wychowawców na Jasną Górę**, która w tym roku organizowana jest pod hasłem: „**Miłosierni jak Ojciec**”. Pielgrzymka odbędzie się w dniach **1-2 lipca br. (piątek i sobota)**.

Zapisy oraz szczegółowe **informacje** dotyczące tego wyjazdu udzielane są u ks. Jacka Szostakiewicza (tel. 502 714 681).

Program

1 lipca – piątek

- 15.00 – XV Ogólnopolskie Sympozjum Ewangelizacyjne Nauczycieli i Wychowawców (Aula Ojca Kordeckiego)
- 21.00 – Apel Jasnogórski (Kaplica Cudownego Obrazu) – Nabożeństwo pokutne (Bazylika Jasnogórska)
- 23.00 – EUCHARYSTIA

2 lipca – sobota

- 9.30 – Różaniec – Jasnogórski Szczyt
- 10.45 – Wykład: *Miłosierdzie w misji współczesnego nauczyciela* (ks. dr hab. Adam Maj – KUL)
- 12.00 – SUMA PONTYFIKALNA – bp Piotr Turzyński
- 15.00 – Droga Krzyżowa (na Wałach)
- 16.00 – Rozesłanie (Kaplica Cudownego Obrazu)

Siedlce, dnia 24 czerwca 2016 r.

KOMUNIKAT WYDZIAŁU DUSZPASTERSKIEGO

Czcigodni Księża Proboszczowie,

Podczas Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski, które odbyło się 7-8 czerwca br., Biskupi podjęli decyzję o poparciu inicjatywy ograniczenia handlu w niedzielę. Komitet Inicjatywy Ustawodawczej na zebraniu 100 tys. podpisów posiada zaledwie czas 3 miesiące, począwszy od 15 czerwca. W związku z tym należy jak najszybciej podjąć działania, aby przeprowadzić akcję poparcia tej inicjatywy.

Ustawa ma na celu m.in. ustalenie zasad zakazu handlu w niedzielę z wyłączeniem kilku z nich, w przypadku których potrzeba handlu podyktowana jest szczególną koniecznością zaspokajania potrzeb ludności oraz ustalenie zasad godzinowego ograniczenia handlu w wigilię Bożego Narodzenia i Wielką Sobotę.

Proszę Księży, aby zachęcili swoich parafian do włączenia się w tę inicjatywę. Zebrane podpisy należy **przekazać do Wydziału Duszpasterskiego lub przesłać na adres Komitet Inicjatywy Ustawodawczej o ograniczeniu handlu w niedzielę (40-286 Katowice, ul. Floriana 7)**. W załączniku przesyłam treść propozycji ustawy, jej uzasadnienie, instrukcję zbierania podpisów oraz odpowiedni formularz.

Z wyrazami szacunku, in Christo

ks. dr Jerzy Duda

Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego

Siedlce, dnia 30 czerwca 2016 r.

INSTRUKCJA ZBIERANIA PODPISÓW

1. Do zbierania podpisów należy wykorzystać tylko i wyłącznie wzór listy obywateli popierających projekt Ustawy, który jest dostępny do pobrania na stronach internetowych: www.wolnaniedziela.pl oraz www.solidarnosc.org.pl/sbhju. Podpisy złożone na innych wzorach, niezgodnych z Ustawą będą nieważne.
2. Przy zbieraniu podpisów, należy podać:
 - Pełne imię (imiona) oraz nazwisko.
 - Dokładne miejsce zamieszkania – kod pocztowy, miejscowość, ulicę oraz numer domu. Nie można podawać nazw skrótowych, takich jak: W. Osowińska, W-wa, Wro, znaków takich jak: „— “ — ”, „j.w.” i tym podobnych.
 - Czytelny, 11 cyfrowy numer PESEL; nie należy wpisywać w tej rubryce numeru dowodu osobistego zamiast PESEL.
3. Wszystkie dane należy wpisywać wyraźnie.
4. Podpisane listy należy przekazać do Wydziału Duszpasterski lub przesłać na adres: **Komitet Inicjatywy Ustawodawczej Ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele, 40-286 Katowice, ul. Floriana 7.**

FORMULARZ NA PODPISY

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
Ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele.
40-286 Katowice, ul. Floriana 7, pokój 206
tel. 32 253 83 62 lub 505 085 570
www.wolnaniedziela.pl

WYKAZ OBYWATELI, KTÓRZY UDZIELAJĄ POPARCIA PROJEKTOWI USTAWY O OGRANICZENIU HANDLU W NIEDZIELE

Lp.	Imię i nazwisko	Adres zamieszkania: kod pocztowy / miejscowość / ulica / nr domu	Nr Ewidencyjny PESEL	Podpis
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

OBYWATELSKI PROJEKT USTAWY O OGRANICZENIU HANDLU W NIEDZIELE

USTAWA z dnia ... 2016 roku o ograniczeniu handlu w niedziele

Rozdział I Przepisy ogólne

Art. 1

1. Ustawa określa:

- 1) zasady zakazu handlu w placówkach handlowych w niedziele oraz w wigilię Bożego Narodzenia i Wielką Sobotę
- 2) zasady zakazu wykonywania innych czynności sprzedażowych w podmiotach świadczących usługi na rzecz handlu na terenie Polski i handlu poza jej granicami
- 3) odstępstwa od przepisów regulujących zakaz handlu w placówkach handlowych i zakaz wykonywania innych czynności sprzedażowych w podmiotach świadczących usługi na rzecz handlu

Art. 2

1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) placówce handlowej – należy przez to rozumieć wszelkie obiekty, w których prowadzona jest sprzedaż towarów i wyrobów w zakresie hurtowym i detalicznym, w tym sprzedaż towarów i wyrobów kupionych w celu ich odsprzedaży w formie sklepów, stoisk, straganów, hurtowni, składów węgla, składów materiałów budowlanych, domów towarowych, domów wysyłkowych, biur zbytu oraz w formie sklepów internetowych
- 2) podmiocie świadczącym usługi na rzecz handlu – należy przez to rozumieć:
 - a) centrum logistyczne – obiekt przestrzennie funkcjonalny wraz z infrastrukturą i organizacją, w którym realizowane są usługi logistyczne związane z przyjmowaniem, magazynowaniem, rozdziałem i wydawaniem towarów, o którym mowa w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 7 września 2009 r. w sprawie pomocy na projekty w zakresie transportu intermodalnego w ramach

- POIiŚ 2007-2013 (Dz.U. Nr 150, poz. 1212), świadczący usługi na rzecz handlu na terenie Polski i handlu poza jej granicami
- b) centrum magazynowe – obiekt umożliwiający wykonywanie operacji na towarach w związku z ich magazynowaniem i przemieszczaniem pomiędzy nadawcą i odbiorcą, świadczący usługi na rzecz handlu na terenie Polski i handlu poza jej granicami
 - c) terminal kontenerowy – obiekt przestrzennie funkcjonalny wraz z infrastrukturą i organizacją, w którym realizowane są usługi wyładunku, rozładunku, przeładunku, czasowego składowania kontenerów, o którym mowa w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 7 września 2009 r. w sprawie pomocy na projekty w zakresie transportu intermodalnego w ramach POIiŚ 2007-2013 (Dz.U. Nr 150, poz. 1212), świadczący usługi na rzecz handlu na terenie Polski i handlu poza jej granicami
 - d) centrum dystrybucyjne – obiekt służący do magazynowania towarów będących własnością dostawców oraz ich rozdzielania do odbiorców według określonej dyspozycji właściciela towarów, świadczący usługi na rzecz handlu na terenie Polski i handlu poza jej granicami
- 3) innych czynnościach sprzedażowych – należy przez to rozumieć sortowanie, klasyfikowanie, składanie towarów i wyrobów, mieszanie i łączenie towarów oraz wyrobów, butelkowanie, pakowanie, dzielenie na mniejsze partie i przepakowywanie towarów i wyrobów w celu dystrybucji w mniejszych partiach, wykonywanie magazynowania produktów i towarów, czyszczenie i suszenie produktów spożywczych, ich gotowanie, zamrażanie i konserwowanie oraz wykonywanie czynności inwentaryzacyjnych
- 4) zatrudnionym – należy przez to rozumieć osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę, powołania, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę, o których mowa w Ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz.U. 1974, Nr 24, poz. 141 z późn. zm.)¹, na podstawie umowy zlecenia i umowy o dzieło

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. 1986, Nr 42, poz. 201., Dz.U. 1989, Nr 20, poz. 107, Dz.U. 1991, Nr 53, poz. 226, Dz.U. 1991, Nr 55, poz. 237, Dz.U. 1994, Nr 113, poz. 547, Dz.U. 1996, Nr 24, poz. 110, Dz.U. 1998, Nr 113, poz. 717, Dz.U. 1999, Nr 99, poz. 1152, Dz.U. 2000, Nr 107, poz. 1127, Dz.U. 2001, Nr 28, poz. 301, Dz.U. 2001, Nr 52, poz. 538, Dz.U. 2001, Nr 99, poz. 1075, Dz.U. 2001, Nr 128, poz. 1405, Dz.U.

- 5) zatrudnieniu – należy przez to rozumieć zatrudnienie na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę, o których mowa w Ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz.U. 1974, Nr 24, poz. 141 z późn. zm.)², na podstawie umowy zlecenia i umowy o dzieło
- 6) handlu – należy przez to rozumieć proces polegający na sprzedaży tj. wymianie dóbr na środki pieniężne
- 7) stacji paliw płynnych – należy przez to rozumieć obiekt budowlany, spełniający warunki przewidziane w obowiązujących przepisach dotyczących warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, w obrębie którego dokonywana jest sprzedaż produktów naftowych na podstawie ważnej koncesji udzielonej w oparciu o przepisy Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. 1997, Nr 54, poz. 348 z późn. zm.)³

2001, Nr 154, poz. 1805, Dz.U. 2002, Nr 135, poz. 1146, Dz.U. 2003, Nr 213, poz. 2081, Dz.U. 2006, Nr 217, poz. 1587, Dz.U. 2006, Nr 221, poz. 1615 9, Dz.U. 2007, Nr 176, poz. 1239, Dz.U. 2008, Nr 223, poz. 1460, Dz.U. 2008, Nr 237, poz. 1654, Dz.U. 2009, Nr 99, poz. 825, Dz.U. 2009, Nr 115, poz. 958, Dz.U. 2009, Nr 219, poz. 1704, Dz.U. 2010, Nr 105, poz. 655, Dz.U. 2010, Nr 224, poz. 1459, Dz.U. 2010, Nr 249, poz. 1655, Dz.U. 2011, Nr 36, poz. 181, Dz.U. 2011, Nr 144, poz. 855, Dz.U. 2013, Nr 0, poz. 2, Dz.U. 2013, Nr 0, poz. 675, Dz.U. 2013, Nr 0, poz. 896, Dz.U. 2013, Nr 0, poz. 1028, Dz.U. 2014, Nr 0, poz. 208, Dz.U. 2015, Nr 0, poz. 1220, Dz.U. 2015, Nr 0, poz. 1268.

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. 1986, Nr 42, poz. 201, Dz.U. 1989, Nr 20, poz. 107, Dz.U. 1991, Nr 53, poz. 226, Dz.U. 1991, Nr 55, poz. 237, Dz.U. 1994, Nr 113, poz. 547, Dz.U. 1996, Nr 24, poz. 110, Dz.U. 1998, Nr 113, poz. 717, Dz.U. 1999, Nr 99, poz. 1152, Dz.U. 2000, Nr 107, poz. 1127, Dz.U. 2001, Nr 28, poz. 301, Dz.U. 2001, Nr 52, poz. 538, Dz.U. 2001, Nr 99, poz. 1075, Dz.U. 2001, Nr 128, poz. 1405, Dz.U. 2001, Nr 154, poz. 1805, Dz.U. 2002, Nr 135, poz. 1146, Dz.U. 2003, Nr 213, poz. 2081, Dz.U. 2006, Nr 217, poz. 1587, Dz.U. 2006, Nr 221, poz. 1615 9, Dz.U. 2007, Nr 176, poz. 1239, Dz.U. 2008, Nr 223, poz. 1460, Dz.U. 2008, Nr 237, poz. 1654, Dz.U. 2009, Nr 99, poz. 825, Dz.U. 2009, Nr 115, poz. 958, Dz.U. 2009, Nr 219, poz. 1704, Dz.U. 2010, Nr 105, poz. 655, Dz.U. 2010, Nr 224, poz. 1459, Dz.U. 2010, Nr 249, poz. 1655, Dz.U. 2011, Nr 36, poz. 181, Dz.U. 2011, Nr 144, poz. 855, Dz.U. 2013, Nr 0, poz. 2, Dz.U. 2013, Nr 0, poz. 675, Dz.U. 2013, Nr 0, poz. 896, Dz.U. 2013, Nr 0, poz. 1028, Dz.U. 2014, Nr 0, poz. 208, Dz.U. 2015, Nr 0, poz. 1220, Dz.U. 2015, Nr 0, poz. 1220, Dz.U. 2015, Nr 0, poz. 1268.

³ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. 2002, Nr 135, poz. 1144, Dz.U. 2005, Nr 62, poz. 552, Dz.U. 2007, Nr 21, poz. 124, Dz.U. 2007, Nr 115, poz. 790, Dz.U. 2010, Nr 21, poz. 104, Dz.U. 2013, poz. 984.

- 8) niedzieli – należy przez to rozumieć dzień w rozumieniu Art. 151⁹ § 1. Kodeksu Pracy, w którym praca wykonywana jest zgodnie z treścią § 2 Art. 151⁹. § 1. Kodeksu Pracy
2. Przez wykonywanie innych czynności sprzedażowych w podmiotach świadczących usług na rzecz handlu na terenie Polski i handlu poza jej granicami rozumie się wykonywanie czynności logistycznych, magazynowych, przeładunkowych i dystrybucyjnych z wyłączeniem usług świadczonych na rzecz handlu artykułami niezbędnymi do zapewnienia pracy w ruchu ciągłym oraz zaspokojenia potrzeb ludności w przypadku zaopatrywania w wodę, gaz, energię elektryczną, opał i paliwo

Rozdział II

Zasady organizacji handlu w niedziele, wigilię Bożego Narodzenia oraz Wielką Sobotę

Art. 3

1. Handel w niedziele w placówkach handlowych jest zakazany
2. Wykonywanie innych czynności sprzedażowych w niedziele w placówkach handlowych oraz podmiotach świadczących usługi na rzecz handlu jest zakazane
3. Handel oraz wykonywanie innych czynności sprzedażowych w placówkach handlowych w wigilię Bożego Narodzenia i Wielką Sobotę są dozwolone do godziny 14:00
4. Jeżeli wigilia Bożego Narodzenia przypada w niedzielę, to obejmują ją przepisy niniejszej Ustawy
5. Zatrudnienie w niedziele obejmuje handel i wykonywanie innych czynności sprzedażowych w 24 kolejnych godzinach, poczynając od godziny 6.00 w niedzielę do godziny 6.00 dnia następnego
6. Przepisy niniejszej Ustawy obejmują pracowników tymczasowych, o których mowa w Ustawie o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz.U. 2003, Nr 166, poz. 1608 z późn. zm.)⁴ oraz w formie outsourcingu pracowniczego
7. Przepisy niniejszej Ustawy obejmują franczyzobiorców oraz przedsiębiorców prowadzących działalność w oparciu o umowę agencji

⁴ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. 2009, Nr 221, poz. 1737.

z wyłączeniem stacji paliw płynnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 9 i pkt 10

8. Przepisy niniejszej Ustawy obejmują przedsiębiorców prowadzących handel obwoźny i obnośny
9. Przepisy niniejszej Ustawy mają zastosowanie, jeżeli niedziela przypada w święto

Art. 4

1. Odstępstwa od zasad, o których mowa w art. 3 ust. 1, ust. 2, ust. 3 i ust. 6 stanowią handel i wykonywanie innych czynności sprzedażowych:
 - 1) w kolejne dwie ostatnie niedziele w roku kalendarzowym przypadające przed Świętami Bożego Narodzenia, przy czym jeżeli wigilia przypada w niedzielę, to handel i wykonywanie innych czynności sprzedażowych w tym dniu dozwolony są do godziny 14.00
 - 2) w ostatnią niedzielę przypadającą przed Świętami Wielkanocnymi
 - 3) w ostatnią niedzielę stycznia
 - 4) w ostatnią niedzielę czerwca
 - 5) w pierwszą niedzielę lipca
 - 6) w ostatnią niedzielę sierpnia
 - 7) w placówkach handlowych, gdzie handel prowadzony jest wyłącznie przez przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą z wyłączeniem przedsiębiorców wykonujących we własnym imieniu działalność gospodarczą w oparciu o umowę franczyzy lub umowę agencji
 - 8) w podmiotach świadczących usługi na rzecz handlu, gdzie inne czynności sprzedażowe wykonywane są przez przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą z wyłączeniem przedsiębiorców wykonujących we własnym imieniu działalność gospodarczą w oparciu o umowę franczyzy lub umowę agencji lub za zgodą zatrudnionego w limicie 24 niedziel przypadających w roku kalendarzowym
 - 9) na stacjach paliw płynnych nie sprzedających innych towarów niż produkty naftowe i gazowe
 - 10) na stacjach paliw płynnych, w których sprzedaż towarów odbywa się w lokalu handlowym znajdującym się w budynku przeznaczonym do obsługi klientów stacji paliw płynnych i powiązanim bezpośrednio z infrastrukturą techniczną służącą do magazynowania i dystrybucji

- paliw płynnych o powierzchni handlowej przeznaczonej na ekspozycję i sprzedaż towarów nieprzekraczającej 80 m², a w przypadku stacji paliw płynnych znajdujących się w miejscach obsługi podróżnych (MOP) zlokalizowanych przy autostradach, nieprzekraczającej 150 m²
- 11) w placówkach handlowych piekarniczo-ciastkarskich zlokalizowanych przy zakładach produkcyjnych prowadzących sprzedaż produktów i wyrobów własnej produkcji do godziny 13.00
 - 12) w jednokondygnacyjnych, niepodpiwniczonych kioskach nieprzekraczających 50 m² powierzchni użytkowej, w których sprzedaż prasy, biletów komunikacji miejskiej, wyrobów tytoniowych, kuponów totalizatora sportowego stanowi minimum 30% miesięcznego obrotu placówki rozumianego jako przychód ze sprzedaży
 - 13) w placówkach handlowych prowadzących sprzedaż pamiątek, upominków i dewocjonałów, w których sprzedaż tych produktów i wyrobów stanowi minimum 30% miesięcznego obrotu placówki rozumianego jako przychód ze sprzedaży
 - 14) w aptekach i punktach aptecznych
 - 15) w placówkach handlowych zlokalizowanych w zakładach hotelarskich, zakładach opieki zdrowotnej i innych placówkach służby zdrowia przeznaczonych dla osób, których stan zdrowia wymaga całodobowych lub całodziennych świadczeń zdrowotnych oraz zakładach prowadzących działalność w zakresie kultury, oświaty, turystyki i wypoczynku
 - 16) w placówkach handlowych nieprzekraczających 25 m² powierzchni użytkowej usytuowanych w obiektach do obsługi pasażerów w portach lotniczych, dworcach autobusowych oraz kolejowych, prowadzących sprzedaż towarów na promach i morskich statkach handlowych, statkach powietrznych, platformach wiertniczych i innych budowlach morskich, miejscach obsługi podróżnych wymienionych w art. §114.1 Rozporządzenia ministra transportu i gospodarki morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z dnia 14 maja 1999 r.)
 - 17) w kwaciarniach nieprzekraczających 50 m² powierzchni użytkowej, w których sprzedaż kwiatów stanowi minimum 30% miesięcznego obrotu placówki rozumianego jako przychód ze sprzedaży
 - 18) na platformach i portalach internetowych świadczących usługi w zakresie sprzedaży towarów, które nie powstały w efekcie działalności produkcyjnej

2. Dopuszcza się handel i wykonywanie innych czynności sprzedażowych w strefach wolnocłowych
3. Dopuszcza się handel i wykonywanie innych czynności sprzedażowych w placówkach handlowych i podmiotach, o których mowa w art. 2 ust. 1 w obiektach infrastruktury krytycznej, o której mowa w Ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. 2007, Nr 89, poz. 590 z późn. zm.)⁵
4. Dopuszcza się wykonywanie innych czynności sprzedażowych w podmiotach świadczących usługi na rzecz handlu prasą, za zgodą zatrudnionego
5. Wykonywanie innych czynności sprzedażowych w podmiotach świadczących usługi na rzecz handlu na terenie Polski i handlu poza jej granicami dopuszczalne jest w zakresie szybko psujących się artykułów żywnościowych zgodnie z zapisami Ustawy o transporcie drogowym (Dz.U. 2001, Nr 125, poz. 1371 z późn. zm.)⁶, Umowy o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów (Dz.U. 1984, Nr 49, poz. 254) oraz Ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz.U. z 2015 r., poz. 594, z późn. zm.)⁷, za zgodą zatrudnionego
6. Przedsiębiorca, który do momentu wejścia w życie Ustawy wykonywał działalność gospodarczą na zasadach innych niż określone w Art. 4 ust. 1 pkt. 7 może prowadzić handel i wykonywać inne czynności sprzedażowe wyłącznie samodzielnie
7. Zakazane jest zastępowanie umów, o których mowa w Art. 2 ust. 1 pkt. 4 umowami wolontariackimi

Art. 5

W podmiotach działających na rzecz handlu, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt. 2 wykonywanie innych czynności sprzedażowych w niedziele oraz

⁵ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. 2009, Nr 131, poz. 1076, Dz.U. 2010, Nr 240, poz. 1600.

⁶ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. 2003, Nr 149, poz. 1452, Dz.U. 2003, Nr 211, poz. 2050, Dz.U. 2010, Nr 164, poz. 1107, Dz.U. 2010, Nr 249, poz. 1656, Dz.U. 2011, Nr 48, poz. 247, Dz.U. 2011, Nr 168, poz. 1005, Dz.U. 2011, Nr 244, poz. 1454, Dz.U. 2012, Nr 0, poz. 661, Dz.U. 2013, Nr 0, poz. 567, Dz.U. 2013, Nr 0, poz. 914, Dz.U. 2015, Nr 0, poz. 390.

⁷ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. 2010, Nr 21, poz. 105, Dz.U. 2015, Nr 0, poz. 35.

wigilię Bożego Narodzenia i Wielką Sobotę jest dozwolone wyłącznie za zgodą zatrudnionego

Rozdział III

Sankcje za naruszenie przepisów ustawy

Art. 6

Kto dopuszcza się handlu oraz wykonywania innych czynności sprzedażowych w niedziele oraz wigilię Bożego Narodzenia i Wielką Sobotę zakazanych w Ustawie podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat dwóch.

Zamiany w przepisach obowiązujących i postanowienia końcowe

Art. 7

Przedsiębiorca wzmiankowany w niniejszej Ustawie zobowiązany jest składać deklarację o wysokości obrotu, o którym mowa w Art. 4 ust. 1 pkt 12), 13) oraz 17)

Art. 8

Minister właściwy do spraw finansów określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji o wysokości obrotu, o którym mowa w Art. 4 ust. 1 pkt 10), 11) oraz 15) wraz z objaśnieniami, co do sposobu prawidłowego wypełnienia oraz terminów i miejsca składania

Art. 9

Ustawa wchodzi w życie po upływie 2 tygodni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE OBYWATELSKIEGO PROJEKTU USTAWY O OGRANICZENIU HANDLU W NIEDZIELE

I. Określenie potrzeb i celu ustawy

Ustawa ma na celu ustalenie zasad zakazu handlu w placówkach handlowych oraz w podmiotach działających na rzecz handlu w niedziele z wyłączeniem kilku niedziel w roku, w przypadku których potrzeba handlu podyktowana jest szczególną koniecznością zaspokajania potrzeb ludności oraz ustalenie zasad godzinowego ograniczenia handlu w wigilię Bożego Narodzenia i Wielką Sobotę. Ponadto zapisy ustawy przewidują odstępstwa od ww. zakazu poprzez ustalenie podmiotów gospodarczych, które zgodnie z zakresem usług lub/i formą prowadzenia działalności będą mogły działać w niedziele. Obecnie zakaz handlu w placówkach handlowych uregulowany jest jedynie w art. 151^{9a} Kodeksu Pracy § 1, natomiast § 3 ustala, że praca w niedziele jest dozwolona w placówkach handlowych przy wykonywaniu prac koniecznych ze względu na ich użyteczność społeczną i codzienne potrzeby ludności. W konsekwencji więc handel w niedziele jest prawnie dopuszczalny i stanowi zjawisko powszechnie obecne. Wyjątkiem jest jedynie sytuacja, kiedy niedziela przypada w święto. Twórcy niniejszego projektu w toku analizy przesłanek prawnych i ekonomicznych uznali, że zmiany w Kodeksie Pracy, które wprowadzałyby zakaz pracy w niedziele, podobnie jak w przypadku świąt, są niewystarczające. Istnieje bowiem uzasadniona obawa, że pracodawcy mimo zakazu zatrudniania w niedziele stosowaliby inne formy świadczenia pracy np.: umowę zlecenia, które nie są regulowane przepisami Kodeksu Pracy. Już obecnie w sektorze handlu, szczególnie w sklepach wielkopowierzchniowych, stosuje się umowy cywilnoprawne, aby ograniczyć koszty pracy. W pierwszym półroczu 2014 roku w zakładach pracy należących do sektora handlu inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy zbadali 1104 umowy, z czego 403 (36,5 proc.) zostały zawarte z naruszeniem prawa (źródło: PIP). Z tego też powodu konieczne jest procedowanie nad ustawą o ograniczeniu handlu, a nie o zakazie pracy w niedziele. Między innymi z powodu obecnych w umowach zleceniach cech umów o pracę wnioskodawcy projektu ustawy przewidzieli w zapisach zakaz zatrudniania pracowników- zleceniobiorców również na podstawie umów cywilnoprawnych.

Z kolei społeczne aspekty pracy w niedziele w placówkach handlowych przemawiają za negacją powszechności tego zjawiska. Według danych Polskiej Rady Centrów Handlowych (PRCH) oraz badań firmy Eurostat ponad 60% osób zatrudnionych w branży centrów handlowych stanowią kobiety, które zwyczajowo muszą pogodzić pracę zawodową z obowiązkami rodzinnymi. Z kolei w sklepach wielkopowierzchniowych i dyskontach udział kobiet w zatrudnieniu wynosi ponad 80% na co wskazują źródła własne SBHiU NSZZ „Solidarność”. Ilość zrzeszonych w organizacja zakładowych pracowników dowodzi przewagi płci żeńskiej. Ponadto stosowane w handlu, szczególnie wielkopowierzchniowym, systemy i rozkłady czasu pracy, nie tylko powodują, że ze względu na wysokie obroty sklepów pracownicy są zatrudniani w niedziele, ale również te dni tygodnia pracy są dla nich zaplanowane w grafiku i stanowią dni, za które pracodawcy nie płacą dodatkowego wynagrodzenia, bowiem praca w równoważnym systemie czasu pracy powszechnie stosowanym w placówkach handlowych uniemożliwia otrzymanie dodatków.

W badaniach własnych, które przeprowadził pomysłodawca projektu Krajowy Sekretariat Banków, Handlu i Ubezpieczeń NSZZ „Solidarność” w grupie prawie 1000 osób zatrudnionych w sklepach wielkopowierzchniowych otrzymano wyniki jednoznacznie wskazujące na potrzebę posiadania przez pracowników wolnej niedzieli. Wyłącznie 2% pracowników uznało, że korzystnym rozwiązaniem byłaby wypłata dodatkowego wynagrodzenia za pracę w te dni. Chęć posiadania przez pracowników wolnej niedzieli zamiast otrzymywania dodatków za pracę podyktowana jest ponadto wysokością wynagrodzeń zasadniczych w sektorze handlu. Przy średniej zarobków niewiele przekraczającej minimalne wynagrodzenie za pracę dodatki za pracę w niedziele miałyby zdaniem pracowników niezauważalny i nieodczuwalny ekonomiczny charakter. Na potrzebę traktowania pracy w niedzielę jako czynnika stresogennego wskazują wyniki badań prowadzonych w sektorze handlu w ramach projektu „Wpływ poprawy psychospołecznych warunków pracy na ograniczenie kosztów ekonomicznych w firmach przechodzących procesy modernizacyjne i adaptacyjne” realizowanego przez Instytut Medycyny Pracy w Łodzi oraz Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Ponad 93% pracowników handlu w grupie badawczej uznała, że konieczność pracy w niedziele jest czynnikiem uciążliwym i stanowi zagrożenie. Wyniki badań prowadzonych w projekcie ujawniły ponadto wysoki poziom stresogenności pracy w handlu. Również przeprowadzone przez firmę doradcą NEXTMEN

w 2015 roku badania dotyczące stresogenności pracy w handlu potwierdzają, że ponad 70% pracowników za działanie utrudniające godzenie życia zawodowego i rodzinnego oraz przyczynę przewlekłego stresu i zmęczenia uznaje pracę w niedzielę. Na wpływ pracy w niedzielę na zdrowie pracowników wskazują badania podjęte przez Stowarzyszenie Zdrowa Praca, a reprezentująca je doktor Katarzyna Orlak potwierdza, że ograniczanie pracy w weekendy, a zwłaszcza w niedzielę, jest pożądane społecznie z powodów zdrowotnych. Badania nad związkami czasu pracy i zdrowia pracowników uczą, że konieczność świadczenia pracy w czasie kolidującym z możliwością wypełniania ról pozazawodowych stanowi poważny czynnik stresogeny. U osób pracujących w weekendy częściej występują dolegliwości bólowe, mięśniowo-szkieletowe, bezsenność i problemy psychosomatyczne. Częściej i bardziej dotyka ich wyczerpane emocjonalnie oraz częściej zdarzają im się urazy. W Europie 40% osób, które pracują w niedzielę doświadcza konfliktu praca-dom. Trudności w pogodzeniu harmonogramu pracy z życiem pozazawodowym nawet 30-krotnie zwiększają ryzyko wystąpienia poważnej choroby psychicznej. Niemożność należytego wywiązania się z ról prywatnych (rodzica, małżonka) koreluje też z podwyższonym ciśnieniem tętniczym i nadużywaniem alkoholu oraz ogólnie większą liczbą problemów zdrowotnych. Praca w czasie kolidującym z rytmem społecznym niesie dla pracowników ryzyko zdrowotne na poziomie zbliżonym do tego jakie wynika z ekspozycji na niewłaściwe ergonomiczne warunki pracy, zagrożenia fizyczne i materialne oraz dużą intensywność pracy.

W art. 5 Dyrektywy o Czasie Pracy w brzmieniu z 23 listopada 1993 roku przewidziano, że minimalny tygodniowy okres odpoczynku „zasadniczo powinien obejmować niedzielę”. W dniu 12 listopada 1996 roku, Europejski Trybunał Sprawiedliwości (ETS) uchylił to postanowienie. Trybunał stwierdził, że „Rada nie wyjaśniła, dlaczego niedziela jako dzień odpoczynku w tygodniu ma większe znaczenie dla zdrowia oraz bezpieczeństwa pracowników, niż jakkolwiek inny dzień tygodnia. Trybunał uznał, że ochrona niedzieli jako takiej nie wychodzi poza zakres Dyrektywy, lecz europejski ustawodawca nie wyjaśnił, dlaczego niedziela jako dzień odpoczynku w tygodniu, przyczynia się do zdrowia i bezpieczeństwa pracowników bardziej niż inne dni tygodnia. Europejski Sąd uznał tym samym, że zawarcie przepisów określających niedzielę, jako dzień odpoczynku w tygodniu, jest oczekiwane w poprawionej Dyrektywie o Czasie Pracy, o ile europejski ustawodawca wykaże, że niedziela jest bliżej związana ze zdrowiem pracowników niż inne

dni tygodnia. Zdrowie pracowników to nie tylko zdrowie fizyczne, ale także ich zdrowie psychiczne. Komisja przyjmuje definicję zdrowia psychicznego Światowej Organizacji Zdrowia, według której to „stan dobrego samopoczucia, w którym osoba zdaje sobie sprawę ze swoich zdolności, może poradzić sobie z codziennymi trudnościami, może pracować wydajnie i owocnie oraz potrafi wnieść własny wkład swojej wspólnoty. Badanie opublikowane 13.06.2008 r. przez Dyрекcję Generalną Zdrowia i Konsumentów, wskazuje, że na zdrowie psychiczne oddziałuje polityka i zasady kształtujące życie rodzinne. Zdrowie to obejmują także takie pojęcia jak zdolność do inicjowania i podtrzymywania relacji oraz do odgrywania roli w otoczeniu społecznym danej osoby, obejmuje również zdolność rozwoju duchowego. Dodać trzeba, że w wyroku z dnia 12 listopada 1996 r., Europejski Trybunał Sprawiedliwości opowiedział się za szerokim rozumieniem pojęcia zdrowia zawartego w artykule 137 Traktatu Unii Europejskiej. Odniósł je do preambuły konstytucji Światowej Organizacji Zdrowia, która definiuje zdrowie jako stan pełnego dobrostanu fizycznego, psychicznego i społecznego, co nie oznacza jedynie braku choroby czy cierpienia.

Rekompensata pracy w niedzielę innym wolnym dniem w tygodniu nie jest rozwiązaniem wystarczającym dla wielu pracowników. Formy spędzania czasu wolnego w niedzielę znacząco różnią się od możliwości dostępnych w powszednie, robocze dni, dlatego pracownicy zatrudnieni w niedzielę nie mogą skorzystać z udziału w wielu wydarzeniach kulturalnych, społecznych, rozrywkowych, z których korzystają osoby zatrudnione np.: w podstawowym systemie czasu pracy. W praktyce zatem ustawowe gwarancje otrzymania za pracę w niedzielę innego dnia wolnego od pracy nie są wystarczającą kompensatą i nie zapewniają pracownikom zatrudnionym w handlu możliwości integracji z rodziną w niedzielę, która ponadto w tradycji polskiej jest dniem świętym i rodzinnym. Ten aspekt był już podnoszony przez autorów projektu „Wolna Niedziela”, który zgłoszony jako projekt obywatelski, został przez Sejm poprzedniej kadencji odrzucony. Warto nadmienić, że projekt spotkał się z dużą aprobatą społeczną, a komitet zebrał prawie 114 tysięcy podpisów.

Trudno także uznać, że funkcjonowanie wszystkich placówek handlowych w niedzielę jest uzasadnione koniecznością zaspokajania codziennych potrzeb ludności. Takie potrzeby zabezpieczają w Polsce podmioty oraz dziedziny gospodarki, gdzie dostęp do szybkozbywalnych produktów jest uzasadniony np.: w kioskach, sklepach na dworcach autobusowych, kolejowych, portach lotniczych, strefach wolnocłowych, piekarniach, obiektach

infrastruktury kryzysowej, szpitalach, szkołach i wielu innych. Projekt ustawy przewiduje więc szereg odstępstw od zakazu handlu w niedziele m.in. poprzez umożliwienie prowadzenia handlu w ww. podmiotach.

Istotnym elementem przemawiającym za ograniczeniem handlu w niedziele jest skutecznie i społecznie zaakceptowane funkcjonowanie takiej zasady w wielu krajach europejskich np.: w Austrii, Niemczech, Norwegii, Szwajcarii, Francji, Wielkiej Brytanii, Grecji, Belgii, Danii, gdzie istnieje całkowity zakaz handlu lub ograniczony w zależności od regionu, pory roku, czy wielkości sklepu. W Niemczech niedziela doczekała się nawet ochrony konstytucyjnej. Art. 140 niemieckiej ustawy zasadniczej stanowi mianowicie, że niedziela jest dniem „odpoczynku i duchowego wychnienia”

Praktyka innych krajów europejskich wskazuje, że w części z nich handel w niedzielę jest niedozwolony. Często regulacje te połączone są z przepisami regulującymi godziny otwarcia sklepów w ciągu całego tygodnia, w związku z tym przyjmują formę prawną zakazu handlu (Niemcy, Austria). W przepisach występują różne wyłączenia: przedmiotowe, powierzchniowe, funkcjonalne albo ograniczenia godzinowe, czy też wymiennosc dni (Belgia). W Niemczech prawo dotyczące handlu w niedziele zawarte jest w Laden-schlussgesetz, obejmującym przepisy dotyczące godzin otwarcia sklepów. Od reformy w 2006 roku (tzw. Föderalismusreform) kompetencje dotyczące ustalania czasu otwarcia sklepów przekazano krajom związkowym. W większości landów niedziele pozostawiono dniami wolnymi od handlu, jednak dopuszczono verkaufsoffener Sonntag, czyli niedziele handlowe. I tak na przykład: w Badenii-Wirtembergii dozwolono na trzy takie niedziele w roku, w Brandenburgii – sześć. W Berlinie sklepy mogą być otwarte w 9 niedziel, jednak wyznaczono kilka stref turystycznych, w których te ograniczenie nie obowiązuje. W niektórych krajach związkowych mogą być także wprowadzone wyjątki w interesie publicznym lub w innych szczególnych okolicznościach. Inaczej unormowana jest ta kwestia w przypadku aptek, stacji benzynowych oraz sklepów na stacjach kolejowych i lotniskach (mogą być otwarte non-stop). Istnieje również wyłączenie w postaci możliwości sprzedaży pieczywa, kwiatów, gazet, itp. Podobnie kwestia uregulowana jest w Austrii. Zgodnie z Öffnungszeitengesetz od godziny 18 w sobotę do 6 rano w poniedziałek obowiązuje, tzw. „cisza niedzielna”. Handel dozwolony jest jedynie w miejscach turystycznych, zgodnie z wolą wyrażoną przez władze lokalne. Niedziele wolne od handlu występują także w Grecji. Wyjątkiem objęte są sklepy spożywcze, cukiernie, zakłady fotograficzne, kwaciarnie

i antykwariaty, a także stacje benzynowe. W Belgii co do zasady niedziele są wolne od handlu, jednak sprzedawcy mogą wybrać inny dzień, w którym nie będą prowadzili działalności. Dodatkowo zezwolono na sprzedaż w niedzielę przed Bożym Narodzeniem oraz dodatkowo dwie, wybrane przez sprzedawcę. Super- i hipermarketom przysługują trzy, dodatkowe do powyższych, niedziele handlowe w roku. We Francji obowiązuje zakaz handlu w niedziele, jednak są dopuszczalne szerokie wyjątki. Sklepy spożywcze mogą być otwarte do godziny 13:00. Wyłączenie obejmuje także sklepy ogrodnicze, meblowe, kwaciarnie. Domy towarowe mogą być otwarte przez pięć niedziel w ciągu roku. Od 2009 roku na obszarach turystycznych restrykcje dotyczące handlu w niedziele przestały obowiązywać. Oprócz tego na obszarach miejskich, zamieszkałych przez ponad milion osób możliwe jest wydłużenie czasu otwarcia sklepów w niedziele. Handel w niedziele jest dozwolony w Luksemburgu w niedziele w godzinach 6:00-13:00. Dla niektórych obszarów Minister może dopuścić pewne odstępstwa od tych ram czasowych. Piekarnie, sklepy mięsne, cukiernie, kioski i sklepy z pamiątkami mają wydłużone godziny pracy i są otwarte do 18:00. W Holandii ogólny zakaz handlu w niedziele może być wyłączony przez władze lokalne. Swobodę w kwestii prowadzenia działalności mają stacje benzynowe, sklepy na lotniskach, stacjach kolejowych i w szpitalach.

Projekt ustawy przewiduje również zakaz wykonywania w niedziele innych czynności sprzedażowych w sklepach takich jak m.in. sortowanie czy magazynowanie produktów, co skutecznie uniemożliwi zatrudnianie osób w obszarach okólosprzedażowych. Osobną grupą podmiotów, w których przewiduje się ograniczenie wykonywania czynności są centra dystrybucyjne, logistyczne, czy magazynowe świadczące usługi na rzecz handlu. Pomysłodawcom projektu chodzi również o ochronę wolnej od pracy niedzieli w tych podmiotach, które zatrudniają kilkaset tysięcy pracowników i zleceniobiorców. Pod koniec 2012 r. Polska była liderem w podaży powierzchni magazynowej, która wynosiła w naszym kraju 7 mln m². Jak wynika z raportu Colliers International, wybudowano wtedy ponad 500 tys. mkw. nowych powierzchni magazynowych. W 2013 r. było podobnie – powstało ponad 400 tys. mkw. nowych powierzchni w centrach logistycznych. Dla osób zatrudnionych w tych podmiotach projekt przewiduje jednak wyjątek tj. możliwość zatrudnienia w niedzielę pod warunkiem otrzymania zgody pracownika oraz za dodatkowym wynagrodzeniem oraz w ustalony

w zapisach procedowanej Ustawy limicie rocznym niedziele, w których praca mogłaby być świadczona.

Fundamentalne znaczenie dla ustanowienia niedzieli dniem wolnym od handlu ma doktryna Kościoła katolickiego. W liście apostolskim Ojca Świętego Jana Pawła II do biskupów, kapłanów i wiernych o świętowaniu niedzieli czytamy, że (...) *Dzień Pański jak nazywano nie dziele już w czasach apostolskich cieszył się zawsze w dziejach Kościoła szczególnym poważaniem ze względu na swą ścisłą więź z samą istotą chrześcijańskiego misterium. W rytmie tygodnia wyznaczającym upływ czasu, niedziela przypomina bowiem dzień zmartwychwstania Chrystusa. Jest Paschą tygodnia, podczas której świętujemy zwycięstwo Chrystusa nad grzechem i śmiercią, dopełnienie w Nim dzieła pierwszego stworzenia i początek „nowego stworzenia” (por. 2Kor 5,17). Jest dniem, w którym z uwielbieniem i wdzięcznością wspominamy pierwszy dzień istnienia świata, a zarazem zapowiedzią „dnia ostatniego”, oczekiwanego z żywą nadzieją, w którym Chrystus przyjdzie w chwale (por. Dz 1,11; 1Tes 4,13-17) i Bóg „uczyni wszystko nowe” (por. Ap 21,5). Słusznie zatem można odnieść do niedzieli zawołanie Psalmisty: „Oto dzień, który Pan uczynił: radujmy się zeń i weselmy!” (Ps 118 [117], 24) (...) Fundamentalne znaczenie tego dnia, uznawane w ciągu całej dwutysiącletniej historii, zostało stanowczo potwierdzone przez Sobór Watykański II: „Zgodnie z tradycją apostolską, która wywodzi się od samego dnia Zmartwychwstania Chrystusa, misterium paschalne Kościół obchodzi co osiem dni, w dniu, który słusznie nazywany jest dniem Pańskim albo niedzielą”. Paweł VI ponownie podkreślił znaczenie niedzieli zatwierdzając nowy ogólny Kalendarz rzymski oraz powszechne przepisy określające porządek roku liturgicznego. Bliskość trzeciego tysiąclecia skłania wiernych do podjęcia refleksji nad historią w świetle Chrystusa, a zarazem zachęca ich, by z nową gorliwością starali się odkrywać sens niedzieli: jej „tajemnicę”, cel jej świętowania, jej znaczenie dla życia chrześcijańskiego i ludzkiego. Czcigodni Bracia w biskupstwie, z zadowoleniem dowiadują się o licznych wypowiedziach waszego magisterium na ten ważny temat oraz o wielu przedsięwzięciach duszpasterskich, jakie w okresie posoborowym podjęliście na tym polu, indywidualnie i kolegialnie, wspomagani czynnie przez swoje duchowieństwo. U progu Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 pragnę zwrócić się do was w tym Liście apostolskim, aby wesprzeć wasze działania duszpasterskie w tej tak doniosłej dziedzinie. Zarazem jednak pragnę się zwrócić do was wszystkich, drodzy bracia w wierze, i w pewien sposób stać się duchowo obecnym*

w waszych wspólnotach, w których gromadzicie się każdej niedzieli wraz ze swymi pasterzami, aby sprawować Eucharystię i świętować „dzień Pański”. Wiele spośród refleksji i przemyśleń wyrażonych w tym Liście apostołskim to owoc moich doświadczeń z lat posługi biskupiej w Krakowie, a także z późniejszego okresu, gdy już jako Biskup Rzymu i Następca Piotra odwiedzałem rzymskie parafie, regularnie udając się do nich właśnie w niedziele różnych okresów roku liturgicznego. Tak więc List ten jest niejako kontynuacją żywego dialogu, jaki chętnie nawiązuję z wiernymi, aby rozważyć wraz z wami sens niedzieli i zwrócić uwagę na motywy, dla których warto ją przeżywać jako prawdziwy „dzień Pański” także w nowych okolicznościach naszych czasów. Wszyscy pamiętamy bowiem, że jeszcze stosunkowo niedawno „świętowanie” niedzieli było ułatwione w krajach o tradycji chrześcijańskiej przez liczny udział rzesz wiernych i niejako przez samą organizację społeczeństwa, w którym odpoczynek niedzielny stanowił trwały element prawodawstwa dotyczącego różnych form pracy. Dzisiaj jednak, nawet w krajach, w których świąteczny charakter tego dnia jest zagwarantowany ustawowo, ewolucja sytuacji społecznoekonomicznej doprowadziła w wielu przypadkach do głębokich przemian w zachowaniach zbiorowych i w konsekwencji także w samym charakterze niedzieli. Powszechna stała się praktyka „weekendu”, rozumianego jako cotygodniowy czas odpoczynku, przeżywanego nieraz z dala od stałego miejsca zamieszkania i związanego często z udziałem w różnych formach aktywności kulturalnej, politycznej lub sportowej, które zwykle są organizowane właśnie w dni świąteczne. Jest to zjawisko społeczne i kulturowe, w którym nie brak z pewnością elementów pozytywnych, jeśli tylko przyczynia się ono, w duchu poszanowania autentycznych wartości, do rozwoju człowieka i do postępu życia społecznego jako całości. Pozwala ono zaspokoić nie tylko potrzebę odpoczynku, ale także „świętowania”, wpisaną w ludzką naturę. Niestety, gdy niedziela zatracza pierwotny sens i staje się jedynie „zakończeniem tygodnia”, zdarza się czasem, że horyzont człowieka stał się tak ciasny, że nie pozwala mu dojrzeć „nieba”. Nawet odświętnie ubrany nie potrafi już „świętować”. Od uczniów Chrystusa oczekuje się jednak, by nie mylili świętowania niedzieli, które powinno być prawdziwym uświęceniem dnia Pańskiego, z „zakończeniem tygodnia”, rozumianym zasadniczo jako czas odpoczynku i rozrywki. Bardzo potrzebna jest tutaj autentyczna dojrzałość duchowa, która pomoże chrześcijanom „być sobą” i sprawi, że dochowując konsekwentnie wierności darowi wiary, będą umieli zawsze zdać sprawę z nadziei, która jest w nich (por. 1P 3,15). Wymaga to także głębszego

zrozumienia niedzieli, aby nawet w trudnych okolicznościach można ją było przeżywać w postawie pełnego posłuszeństwa Duchowi Świętemu.

II. Aktualny, rzeczywisty stan w tej dziedzinie, która ma być unormowana

Kodeks Pracy zabrania pracy w placówkach handlowych jedynie w święta. Gdy święto przypada w niedzielę zakaz pracy także obowiązuje i jest to jedyny przypadek prawnego zakazu pracy w placówkach handlowych w niedzielę. Nieuzasadnione jest traktowanie świąt i niedziel jako dni, których mają obowiązywać zróżnicowane regulacje prawne. Ponadto Kodeks Pracy nie wyczerpuje znamion nieuzasadnionego, wykorzystującego tzw. luki prawne zatrudnienia zleceniobiorców w dni świąteczne, często na zasadach typowych dla umów o pracę.

Ze względu na sprawdzoną praktykę funkcjonowania zakazu zatrudnienia w placówkach handlowych w święta obowiązującą od 2007 roku projekt procedowanej Ustawy nie zakłada ingerencji w zapisy Kodeksu Pracy regulujące ten zakaz.

III. Różnice pomiędzy dotychczasowym, a projektowanym stanem prawnym

Dotychczasowe zapisy w Kodeksie Pracy nie zabraniają w jednoznaczny sposób pracy w niedzielę w placówkach handlowych. Wyjątkiem jest wspomniany przypadek, gdy niedziela przypada w dzień świąteczny. Przedkładany projekt Ustawy zabrania handlu oraz wykonywania innych czynności sprzedażowych w niedziele z wyłączeniem w roku kalendarzowym tych, które są uzasadnione potrzebami ludności. Ponadto projekt przewiduje szereg odstępstw od zakazu handlu, co spowoduje, że konsumenci będą mogli realizować potrzeby zakupowe zarówno w zakresie produktów szybkozbywalnych jak i innych.

IV. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Wprowadzenie w życie proponowanej Ustawy pociągnie za sobą korzystne skutki społeczne. Na znaczeniu nabierze rodzina rozumiana jako podstawowa jednostka społeczna, a ograniczony zostanie konsumpcjonizm, który Polsce w ostatnich latach stał się główną formą zaspakajania potrzeb ludności. Zamknięcie większości placówek handlowych w niedzielę daje

nowe możliwości dla obszaru kultury. Konsumenci z centrów handlowych przeniosą swoje zainteresowania i potrzeby na korzystanie z lokali gastronomicznych, parków, przestrzeni miejskich ożywiając w ten sposób przestrzeń centrum, ani peryferii miast gdzie najczęściej zlokalizowane są placówki handlowe. W zakresie skutków gospodarczych prognozowany jest wzrost obrotów w sklepach wielkopowierzchniowych w dni poprzedzające niedziele tj. piątek i sobotę, kiedy konsumenci awansem dokonywać będą zakupów. Przykład węgierski, choć nie uzyskał aprobaty społecznej, wskazuje na ponad 5 procentowy wzrost obrotów w sektorze handlu w związku z wprowadzonym w 2015 roku zakazem handlu w niedziele.

W Polsce egemplifikacje wskazujące na zwiększenie obrotów w dni poprzedzające niedziele stanowią święta przypadające w te dni. Z analiz własnych SBHiU NSZZ „Solidarność” wynika, że 24 maja 2015 roku, kiedy w niedzielę przypadały Zielone Świątki, sklepy odnotowały w piątek i sobotę poprzedzające święto wzrost obrotów o ok. 6 procent.

Zamknięcie sklepów wielkopowierzchniowych i dyskontów nie oznacza zamknięcia galerii handlowych. Na dotychczasowych zasadach będą w nich działać sklepy prowadzone przez właścicieli, kina, restauracje, itp. Ponadto, zakłada się, że ograniczenie handlu w placówkach handlowych usytuowanych w galeriach handlowych wpłynie na zlikwidowanie negatywnych praktyk, które zgłaszane były w trakcie konsultacji projektu niniejszej Ustawy. Wiele przedsiębiorców informowało, że umowy zawarte z właścicielami galerii przewidują kary za zamykanie prowadzonych przez nich sklepów w niedziele. Nie dość, że praktyka ta narusza swobodę prowadzenia działalności gospodarczej, to dodatkowo ogranicza warstwę ideologiczną tych przedsiębiorców, którzy niedzielę chcieliby potraktować jako dzień wolny od pracy i handlu. Podobne praktyki dotyczą przedsiębiorców prowadzących sklepy w oparciu u umowę franczyzy oraz umowę agencyjną, dlatego przedstawiciele obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej uznali, że placówek tych również powinno dotyczyć wzmiankowane w ustawie ograniczenie handlu.

Czynności zakupowe realizowane przez konsumentów zostaną rozłożone na sześć dni a nie siedem, a ciężar zakupów niedzielnych przełożony zostanie na piątek i sobotę. Dla budżetu państwa oznacza to, iż wpływy z podatku VAT, CIT, czy PIT pozostaną na niezmiennym poziomie lub wzrosną ze względu na zwiększone obroty sklepów w dni następujące przed niedzielą.

Obaw nie powinien budzić także spadek zatrudnienia w sektorze handlu. Ze względu na możliwość handlu w niedziele przez osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą przewiduje się stworzenie dodatkowych miejsc pracy w formie samozatrudnienia. W naturalny sposób wzrośnie konkurencja wśród mikro przedsiębiorców, co skutkuje spadkiem cen i możliwością łatwego i szybkiego dostępu do artykułów w sklepach zlokalizowanych w najbliższym otoczeniu. Wspieranie rozwoju rodzimej przedsiębiorczości jest wartością dodaną Ustawy.

W zakresie zmian prawnych proponowana Ustawa przyniesie nowe regulacje, niekolidujące z aktami normatywnymi oraz przepisami UE. W przyszłości konieczna będzie nowelizacja Kodeksu Pracy w przyjętej formule tj. w art. 1. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 1998 r., Nr 21, poz. 94, z późn. zm. 1) wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 151 9a pkt. 1 otrzymuje brzmienie: „Praca w niedzielę i święta w placówkach handlowych jest niedozwolona.” 2) art. 151 9a uchyla się pkt. 2. Potrzeba nowelizacji wynika z nietrafnie użytego przez Ustawodawcę sformułowania dotyczącego rzekomej funkcji placówek handlowych w zaspokajaniu codziennych potrzeb ludności. Jak już wcześniej wspomniano zapis ten powodował wiele nadużyć.

Ekonomiczne zalety proponowanego projektu uzasadniają dane ze sprawozdań Głównego Urzędu Statystycznego zgodne z kodem H-01s oznaczającym sprawozdanie o sprzedaży detalicznej i hurtowej za rok 2014 na podstawie informacji z systemów administracyjnych Ministerstwa Finansów (SAD, INTRASTAT). W 2014 r. działalnością dominującą wśród podmiotów usługowych pod względem wartości dodanej była działalność handlowa, której udział stanowił 30,0% wartości dodanej wytworzonej przez wszystkie jednostki prowadzące działalności o charakterze usługowym. W 2014 r. działalnością dominującą wśród jednostek usługowych pod względem przeciętnego zatrudnienia była działalność handlowa, w której zatrudnionych było 1 571,2 tys. osób (wzrost w stosunku do 2013 r. o 2,7%). W 2013 r. w przychodach ogółem przedsiębiorstw niefinansowych prowadzących działalności usługowe największy udział stanowiły przychody przedsiębiorstw prowadzących działalność handlową (wg PKD sekcja G) 68,0% przychodów ogółem. W 2014 r. według wstępnych danych udział handlu w produkcie krajowym brutto wyniósł 17,0% i był o 0,1 p. proc. wyższy niż przed rokiem. Wartość dodana brutto (w cenach stałych) wytworzona przez przedsiębiorstwa handlowe zwiększyła się o 3,5%

w porównaniu z poprzednim rokiem, jednocześnie zanotowano wzrost udziału handlu w wartości dodanej brutto wytworzonej w gospodarce narodowej (w cenach bieżących) o 0,1 p. proc. Dane te przemawiają za wzrostem i ekspansją usług handlowych w Polsce na przestrzeni ostatnich lat.

Średnia marża zrealizowana w 2013 r. przez jednostki handlowe (zaklasyfikowane do sekcji G – Handel) wyniosła 16,7% i była na tym samym poziomie co w roku ubiegłym. Najwyższe marże wyrażone w procentach pozyskiwane były przez przedsiębiorstwa handlu detalicznego. W 2014 r. sprzedaż detaliczna w cenach bieżących zrealizowana przez przedsiębiorstwa handlowe i niehandlowe wyniosła 704,8 mld zł i była o 2,8% wyższa niż przed rokiem. W punktach sprzedaży detalicznej wartość sprzedanych towarów wyniosła 677,1 mld zł (wzrost o 2,6%), z tego wartość żywności i napojów bezalkoholowych – 165,8 mld zł (spadek o 0,4%), napojów alkoholowych i wyrobów tytoniowych – 54,5 mld zł (spadek o 0,2%) i towarów nieżywnościowych – 456,7 mld zł (wzrost o 4,1%). W placówkach gastronomicznych sprzedaż detaliczna wyniosła 27,8 mld zł (wzrost o 8,2%). Na koniec 2014 r. szacowana liczba sklepów w Polsce wyniosła prawie 355 tys. i była o 0,3% wyższa niż przed rokiem. Powierzchnia sprzedażowa sklepów również wzrosła (o 3,4%) i stanowiła wielkość ok. 34 964 tys. m². Wzrost powierzchni zanotowano w sklepach we wszystkich prezentowanych przedziałach powierzchniowych. Wśród wielkopowierzchniowych obiektów handlowych największy wzrost liczby sklepów zaobserwowano w kategorii supermarketów (o 4,8%). W 2014 r. szacowany udział wartości sprzedaży realizowanej łącznie przez supermarkety i hipermarkety w sprzedaży detalicznej w sklepach i na stacjach paliw stanowił 24,2%. W 2014 r. na jeden sklep przypadało średnio 108 osób, podczas gdy w 2013 r. było to odpowiednio 109 osób. W grupie przedsiębiorstw, w których liczba pracujących wynosi powyżej 9 osób liczba sklepów należących do firm z kapitałem zagranicznym zwiększyła się w 2014 r. o 4,3%, a powierzchnia sprzedażowa o 0,8%. Średnia powierzchnia sklepów przedsiębiorstw zagranicznych wyniosła 635,6 m² (odpowiednio w sklepach przedsiębiorstw własności prywatnej krajowej – 177,5 m²). W 2014 roku liczba sklepów z udziałem kapitału zagranicznego wynosiła w Polsce 14.881 (źródło: sprawozdanie Głównego Urzędu Statystycznego – Rynek wewnętrzny w 2014 roku). Przewaga sklepów wielkopowierzchniowych o kapitale zagranicznym nad placówkami rodzimymi spowodowała znaczną deregulację rynku usług handlowych.

Niepokojącym procederem jest zaniżanie zysków przez zagraniczne sieci w celu uniknięcia opodatkowania. W ostatnich latach sieci zlecały swoim spółkom córkom usługi, za które płaciły wielokrotnie więcej, niż wynika to z cenników rynkowych. Możliwe było też dzielenie się zyskiem ze współnikami przebywającymi za granicą. W efekcie system podatkowy okazywał się nieszczerly. Nagminne było utajnianie zysków przez sieci wielopowierzchniowe. W 2011 roku spośród 300 tys. firm, które są zarejestrowane w KRS sprawozdania finansowe oddało 120 tys. Wiele spółek wołało zapłacić karę, niż ujawnić swoje dane jak wynika z raportu Dun & Bradstreet.

Reasumując, przy regularnie rosnących obrotach sklepów, szczególnie wielkopowierzchniowych nie istnieje ryzyko, aby ograniczenie handlu w niedziele wpłynęło na wysokość obrotów i tym samym poskutkowało zaniżeniem odprowadzanych podatków. Równolegle procedowana Ustawa nad opodatkowaniem sklepów na zasadach innych niż obowiązujące do tej pory przewiduje uszczelnienie systemu podatkowego i w tej sytuacji pozostaje bez znaczenia, czy handel odbywał się będzie w trakcie 6 czy 7 dni tygodnia.

Nieuzasadniona jest obawa o straty z tytułu podatku VAT związane z ograniczeniem handlu w niedziele. Większość zakupów realizowana jest w handlu w postaci dostaw „łańcuchowych”, gdzie obowiązek podatkowy u każdego dostawcy powstają z chwilą dokonania dostawy zgodnie ze zmianą obowiązującą od 01.01.2014 roku. Istnieje jednak możliwość, aby obowiązek podatkowy powstał nie z chwilą sprzedaży, a dostarczeniem do placówki handlowej towaru z ustaloną w umowie datą. W praktyce oznacza to, że pominięcie niedzieli jako dnia dostawy nie będzie dla dostawców oraz odbiorców towarów oznaczać powstania obowiązku podatkowego w te dni. Podobna sytuacja możliwa jest kiedy sprzedawca zastrzeże przeniesienie prawa własności do produktu z chwilą zapłaty za niego. Towar więc może zostać zmagazynowany, a dla produktów szybkopsujących się Ustawa przewiduje stosowne dopuszczenia.

Należy również podkreślić, że część usług w handlu świadczonych jest w sposób ciągły (art. 19a ust.3 Ustawy o VAT). Reasumując zamknięcie części sklepów w niedziele nie będzie oznaczać straty dla budżetu Państwa z tytułu podatku VAT. Nie istnieje taka obawa również ze względu na przeniesienie obrotów sklepów na pozostałe dni tygodnia, szczególnie dni

poprzedzające niedziele. Co więcej przewiduje się, że ograniczenie handlu w niedziele spowoduje przeniesienie ciężaru opodatkowania na usługi tj. gastronomię, rozrywkę, itp. w związku ze zwiększonym zapotrzebowaniem społecznym na tego typu usługi świadczone w niedziele. Przewiduje się, że z tego tytułu wpływy do budżetu wyniosą ok. 400 mln złotych.

Dodatkowo biorąc pod uwagę wcześniej wspomniany 5 procentowy wskaźnik podwyższonych obrotów placówek handlowych poprzez przeniesienie wykonywania przez klientów zakupów na inne dni tygodnia, wpływy do budżetu Państwa z tytułu samej sprzedaży produktów spożywczych i napojów bezalkoholowych prognozowane są na poziomie 1 miliard 419 mln złotych w skali roku.

V. Źródła finansowania projektu pociągające obciążenia budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego

Proponowany projekt ustawy nie implikuje obciążeń budżetu państwa, ani jednostek samorządu terytorialnego.

VI. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

Projekt ustawy zasadniczo nie przewiduje konieczności wydawania aktów wykonawczych, gdyż generalne założenia wynikają wprost z treści projektu ustawy. Jednakże celowe powinno być wydanie rozporządzenia Ministra Finansów w zakresie ustalenia wzoru formularza informującego o wysokości osiągniętego obrotu w ustalonym w przepisach Ustawy minimum dla sprzedaży wiodącej.

Proponowane przepisy Ustawy zaostrzają sankcję za złamanie zakazu handlu, który do tej pory obejmował jedynie zakaz zatrudniania pracowników w święta zgodnie z zapisami Kodeksu Pracy. W praktyce kontrolowanie tego zakazu były nieskuteczne, ze względu na ograniczone zasoby kadrowe Państwowej Inspekcji Pracy względem ilości placówek handlowych. Kolejnym mankamentem jest wysokość kary nakładanej przez inspektorów PIP. W proponowanym kształcie Ustawy złamanie zakazu handlu w niedziele uregulowane będzie na gruncie przepisów prawa karnego. Oznacza to bardziej skuteczne respektowanie prawa i bardziej wymierne kary dla przedsiębiorców łamiących zakaz.

VII. Opinia o zgodności z prawem UE

Ustawowe ograniczenie handlu w niedziele nie jest ewenementem w skali Unii Europejskiej. W wielu krajach UE placówki handlowe w niedzielę są zamknięte. W świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości rząd państwa członkowskiego UE może wprowadzić zakazy i zezwolenia prowadzenia działalności handlowej w niedziele, gdyż odzwierciedla to pewne polityczne i gospodarcze wybory w takim zakresie, w jakim mają odpowiadać one krajowym lub regionalnym socjalno-kulturowym cechom, przy założeniu, że skutki ograniczające handel wspólnotowy mogące w efekcie powstać nie wykraczają poza nieodłączne skutki wprowadzenia reguł tego typu (wyrok ETS z 23 listopada 1989 r. w sprawie *Torfaen Borough Council v B & Q plc.* (nr sprawy C- 145/88)). Proponowany projekt ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele nie jest więc sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

VIII. Wyniki przeprowadzonych konsultacji, oraz informacja o przedstawionych wariantach i opiniach dotyczących projektu ustawy

Znaczna część organizacji wspierających inicjatywę obywatelską od wielu lat interesowała się problematyką wolnej niedzieli. W 2008 roku Krajowy Sekretariat Banków, Handlu i Ubezpieczeń NSZZ „Solidarność” uruchomił stronę internetową www.wolnaniemiedziela.pl, gdzie przedstawiano i upubliczniano wydarzenia oraz akcje poświęcone promowaniu wolnej niedzieli.

1 lutego 2008 roku z inicjatywy Sekretariatu Banków, Handlu i Ubezpieczeń NSZZ „Solidarność” odbyła się konferencja pod tytułem „Wygramy Niedzielę”, podczas której 21 przedstawicieli organizacji pozarządowych, stowarzyszeń pracodawców, związków zawodowych oraz autorytety ze świata nauki i polityki podpisało porozumienie o współpracy pod nazwą „Przymierze na rzecz wolnej niedzieli”. Celem pierwszej tego typu inicjatywy w Polsce było dążenie do zachowania świątecznego charakteru niedzieli dla dobra rodziny i społeczeństwa, jako dnia wolnego od pracy. Jednak najważniejszym celem przymierza było i nadal jest doprowadzenie do zmiany uregulowań prawnych i mentalności społeczeństwa, m.in. poprzez promowanie rzeczywistej wartości niedzieli. „Niedziela jest dobrem publicznym i wartością kulturową. Oczywiście jest świętem chrześcijańskim. Jednak w kręgu kultury zachodniej jest jednocześnie instytucją,

której znaczenia społecznego i kulturowego trudno przecenić. Wolna od pracy niedziela bywa niekiedy określana najstarszym przykazaniem socjalnym świata”. Te słowa pani Profesor Anieli Dylus najpełniej pokazują, jak wielką wartością dla każdego człowieka i każdej kultury, powinna być niedziela wolna od pracy zarobkowej. Wprowadzenie wolnej niedzieli, nie tylko w handlu, wymaga oczywiście odpowiednich uregulowań ustawowych jednak zmiana mentalności i podejścia Polaków do tego dnia, znacznie ułatwi zmiany prawne. Orędowniczka wolnej niedzieli Pani Prof. Aniela Dylus wielokrotnie w debacie publicznej oraz pracach naukowych podkreślała jej znaczenie społeczne, rodzinne i ekonomiczne.

Organizacje, stowarzyszenia oraz osoby fizyczne postanowiły podpisać porozumienie o współpracy pod nazwą „Przymierze na rzecz wolnej niedzieli”, które określa następujące cele i działania:

- zachowanie świątecznego charakteru niedzieli dla dobra rodziny i społeczeństwa, jako dnia wolnego od pracy poprzez prawne uregulowanie czasu pracy handlu w niedziele
- doprowadzenie do zapisu konstytucyjnego określającego niedziele jako dzień wolny od pracy
- promowanie rzeczywistej wartości niedzieli
- kształtowanie świadomości społecznej poprzez działania medialne, kampanie społeczne, opublikowanie informatorów, ulotek, organizowanie konferencji, spotkań etc.
- uwzględnienie wyjątków dopuszczających pracę w niedzielę i doprowadzenie do wyższego wynagrodzenia za nią
- kontrola przestrzegania zakazu handlu w niedzielę i święta
- podejmowanie lobbingu
- wspólne zajmowanie publicznego stanowiska wobec aktualnych kwestii dotyczących niedzieli i świąt
- współpraca z organizacjami, stowarzyszeniami i społeczeństwem popierającym „Przymierze na rzecz wolnej niedzieli”
- kontrola standardów nowoczesnych form organizacji pracy
- opracowanie projektu ustawy regulującej czas pracy handlu w Polsce, w tym w niedziele

Ewaluacja działań Przymierza z perspektywy czasowej pozwala na jego pozytywną ocenę mimo niedostatków dialogu społecznego w ostatnich latach. Działania twórców i zwolenników Przymierza zaowocowały

powstaniem obywatelskiego ruchu na rzecz zmian ustawowych dotyczących handlu w niedzielę.

Z kolei w dniu 20 czerwca 2011 Przedstawiciele 65 organizacji z całej Europy podpisali w Brukseli deklarację założycielską Europejskiego Przymierza na rzecz Niedzieli. Jednym z sygnatariuszy dokumentu był przewodniczący Sekretariatu Banków, Handlu i Ubezpieczeń NSZZ Solidarność, Alfred Bujara.

„Niedziela wspólnym dobrem” – to temat konferencji, którą współorganizował Krajowy Sekretariat Banków, Handlu i Ubezpieczeń NSZZ „Solidarność” na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w dniu 25 lutego 2013 roku. Z kolei w dniu 25.10.2014 w Warszawie odbyła się w Sejmie konferencja zwolenników wprowadzenia zakazu handlu w niedzielę pod hasłem „Oddajcie nam wolne niedziele”. Podkreślano, że świętowanie niedzieli to element wolności religijnej; apelowano do posłów o poparcie projektu w tej sprawie. Konferencję zorganizowały: Parlamentarny Zespół Członków i Sympatyków Ruchu Światło-Życie, Akcji Katolickiej oraz Stowarzyszenia Rodzin Katolickich, Akcja Katolicka w Polsce, NSZZ „Solidarność”, Ruch Światło Życie oraz legnicki Społeczny Ruch Świętowania Niedzieli.

W Parlamencie Europejskim w Brukseli, w dniach 22 stycznia 2014 odbyła się konferencja poświęcona promowaniu idei wolnej niedzieli w Unii Europejskiej, w której wzięli udział związkowcy „Solidarności”. Organizatorem spotkania było Europejskie Przymierze Wolnej Niedzieli oraz związki zawodowe i inne organizacje społeczne. W ramach konferencji miały miejsce trzy bloki dyskusyjne: Praca przyzwoita i wolne niedziele w czasach kryzysu, Równoważenie życia rodzinnego i prywatnego z pracą – ku szczęśliwemu i zdrowemu życiu, Jak wolna niedziela umożliwia uczestnictwo obywatelskie i zaangażowanie ochotnicze (wolontariat). Zwrócono też uwagę na koszty społeczne i ekonomiczne wynikające z pracy w niedzielę, tj. choroby takie jak: depresja, neuroza, choroby psychiczne, alergie. Koszty leczenia tych chorób ponosi społeczeństwo, zyski zaś trafiają wyłącznie do korporacji. W trakcie spotkania Europejskie Przymierze Wolnej Niedzieli przedstawiło prezentację swojej kampanii zatytułowanej „Wolna niedziela i przyzwoita praca w przededniu wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2014 roku”. Krajowa Sekcja Pracowników Handlu NSZZ „Solidarność” wspólnie z Parlamentarnym Zespołem na rzecz Wspierania Przedsiębiorczości i Patriotyzmu

Ekonomicznego oraz organizacjami pracodawców z branży handlowej zorganizowały 8 marca 2016 w Sali Kolumnowej Sejmu Konferencję pod hasłem: „Zmiany w polskim handlu”. Ponadto Związek Zawodowy Solidarność promował idee wolnych niedziel, poprzez publikacje plakatów o treści nawołującej do poszanowania niedzieli jako dnia wolnego od pracy. W konferencji wzięło udział 350 osób w tym przedstawiciele pracodawców, pracownicy marketów oraz parlamentarzyści.

Na etapie przygotowywania projektu Ustawy przeprowadzono konsultacje z organizacjami i zrzeszeniami pracodawców, partnerami społecznymi, środowiskami naukowymi. W gronie organizacji wspierających wnioskowany projekt Ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele znalazły się:

- Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”
- Polska Grupa Supermarketów
- Kongregacja Przemysłowo Handlowa
- Polska Izba Paliw Płynnych
- Związek Rzemiosła Polskiego
- Naczelna Nada Zrzeszeń Handlu i Usług
- Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni Spożywców „Społem”
- Federacja Zw. Zaw. Pr. Spółdz. Handlu i Usług – OPZZ
- Krajowy Sekretariat Banków Handlu i Ubezpieczeń
- Akcja Katolicka w Polsce
- Lewiatan Holding
- Misja Gabriela
- Specjał Hurtownie
- Partnerski Serwis Detaliczny SA
- Krajowy Sekretariat Emerytów i Rencistów NSZZ Solidarność
- Kancelaria Radców Prawnych i Adwokatów Lech Obara
- Nasz Sklep SA
- Stowarzyszenie Stop Wyzyskowi Biedronka
- Stowarzyszenie Zdrowa Praca

DODATEK

SPRAWOZDANIE ZE ZBIÓRKI PIENIĘDZY W DIECEZJI SIEDLECKIEJ NA FUNDUSZ STYPENDIALNY FUNDACJI „DZIEŁO NOWEGO TYSIĄCLECIA” W DNIU PAPIESKIM 2014 I 2015 R.

Ojciec Święty Franciszek w homilii kanonizacyjnej papieża Jana XXIII i Jana Pawła II, 27 kwietnia 2014 r. wypowiedział znamienne słowa: „Jan Paweł II był *papieżem rodziny*. Kiedyś sam tak powiedział, że chciałby zostać zapamiętany jako papież rodziny. Chętnie to podkreślam w czasie, gdy przeżywamy *proces synodalny o rodzinie i z rodzinami*, proces, któremu na pewno On z nieba towarzyszy i go wspiera”.

Idąc za myślą Ojca Świętego Franciszka, 11 października 2015 r. obchodziliśmy XV Dzień Papieski pod hasłem *Jan Paweł II – Patron Rodziny*. Dzień Papieski był szczególnie dobrą okazją do modlitwy za rodziny przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II – „patrona rodziny” oraz powrotu do jego nauczania.

O randze rodziny niech świadczą Jego słowa, które wypowiedział w Nowym Targu, w 1979 r., które stanowiły motto XV Dnia Papieskiego: „Słusznie mówi się, że rodzina jest podstawową komórką życia społecznego. Jest podstawową ludzką wspólnotą. **Od tego, jaka jest rodzina, zależy naród, bo od tego zależy człowiek.** Więc życzę, ażebyście byli mocni dzięki zdrowym rodzinom. Rodzina Bogiem silna. I życzę, ażeby człowiek mógł się w pełni rozwijać w oparciu o nierozzerwalną więź małżonków – rodziców, w klimacie rodziny, którego nic nie jest w stanie zastąpić. I życzę, i modłę się o to stale, ażeby rodzina polska dawała życie, żeby była wierna świętemu prawu życia. Jeśli się naruszy prawo człowieka do życia w tym momencie, w którym poczyną się on jako człowiek pod sercem matki, godzi się pośrednio w cały ład moralny, który służy zabezpieczeniu nienaruszalnych dóbr człowieka. Życie jest pierwszym wśród tych dóbr. Kościół broni prawa do życia nie tylko z uwagi na majestat Stwórcy, który jest tego życia pierwszym Dawcą, ale równocześnie ze względu na podstawowe dobro człowieka”.

Dniom papieskim towarzyszy zbiórka kościelna i publiczna pod hasłem „Dzielmy się miłością”. Stanowi ona odpowiedź na wezwanie Jana Pawła II do solidarności z potrzebującymi i jest głównym źródłem finansowania programu stypendialnego Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”.

Program stypendialny Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia” może być realizowany jedynie dzięki ofiarności i dobrej woli społeczeństwa. Każda ofiarowana Fundacji złotówka jest inwestycją w młodzież, która stanowi nadzieję na lepszą przyszłość naszego kraju. Ludzie dobrej woli, pragnący nieść pomoc potrzebującym bliźnim, zgodnie z nauczaniem świętego Jana Pawła II, wspierają budowanie „żywego pomnika” świętego Patrona.

Podczas XV Dnia Papieskiego w przeprowadzonej zbiórce kościelnej i publicznej w naszej diecezji, zebrano **245 057,65 zł**. Jest to kwota wyższa o 4 918,08 zł w porównaniu z rokiem 2014. Diecezja Siedlecka pod względem zebranych środków na stypendia jest na **5 miejscu** w Polsce. W naszej diecezji programem stypendialnym objętych jest 79 osób. Są to uczniowie gimnazjum, szkół ponadgimnazjalnych oraz studenci. Fundacja obejmuje programem stypendialnym już 2,5 tys. młodych ludzi – od gimnazjalistów po studentów. Rocznie potrzeba na nie 12 mln zł.

Poniżej przedstawiam wykaz parafii i kwotę, jaka została zebrana podczas Dnia Papieskiego w roku 2014 i 2015. Dane zostały sporządzone na podstawie protokołów przesłanych do Wydziału Nauczania oraz informacji uzyskanych w biurze Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”.

LP.	DEKANAT	PARAFIA	kwota w 2014 r.	kwota w 2015 r.
1.	adamowski	Podwyższenia Krzyża Św. w Adamowie	1147,67	1231,80
2.	adamowski	Trójcy Świętej w Jeziorzanach	700	349
3.	adamowski	Narodzenia św. Jana Chrzciciela w Poizdowie	550	610
4.	adamowski	Matki Boskiej Częstochowskiej w Radoryżu Kościelnym	1787,62	1040,50
5.	adamowski	Św. Stanisława w Serokomli	420	300
6.	adamowski	Jezusa Chrystusa Ukrzyżowanego w Szczalbie	372	408,65

7.	adamowski	Najświętszego Serca Pana Jezusa w Wojcieszkwie	1100	1110
8.	adamowski	Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Woli Gułowskiej	970	1400,26
9.	bialski południowy	Chrystusa Miłosiernego w Białej Podlaskiej	3340	2100
10.	bialski południowy	Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Białej Podlaskiej	2300	3210
11.	bialski południowy	Św. Praksedy w Dokudowie	680	238
12.	bialski południowy	Trójcy Świętej w Huszczy	420	540
13.	bialski południowy	Św. Jozafata w Korczówce	280	405
14.	bialski południowy	Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Kościeniewiczach	323	285
15.	bialski południowy	Św. Apostołów Piotra i Pawła w Łomazach	971	1043
16.	bialski południowy	Matki Bożej Różańcowej w Ortelu Królewskim	118	125
17.	bialski południowy	Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Ortelu Książęcym	400	410
18.	bialski północny	Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Białej Podlaskiej	2050	2350
19.	bialski północny	Św. Anny w Białej Podlaskiej	2446,30	2936,83
20.	bialski północny	Św. Michała Archanioła w Białej Podlaskiej	1620	2020
21.	bialski północny	Bł. Honorata Koźmińskiego w Białej Podlaskiej	4050	4748
22.	bialski północny	Przemienienia Pańskiego w Horbowie	598	623
23.	bialski północny	Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny w Hrudzie	317,70	336
24.	bialski północny	Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Leśnej Podlaskiej	951,39	1100
25.	bialski północny	Podwyższenia Krzyża Świętego w Łukowcach	290	100

26.	bialski północny	Najświętszego Serca Pana Jezusa w Sworach	1016	1211
27.	bialski północny	Św. Michała Archanioła w Witulinie	170	170
28.	bialski północny	Św. Michała Archanioła w Woskzrenicach	245	333
29.	domanicki	Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Domanicach	550	1210
30.	domanicki	Świętej Rodziny w Jastrzębiach Śmiarach	253,50	326,50
31.	domanicki	Św. Andrzeja Boboli w Rudzie Wolińskiej	366,50	405
32.	domanicki	Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Seroczynie	700	720
33.	domanicki	Nawrócenia Św. Pawła Ap. w Skórcu	1400	2000
34.	domanicki	Św. Apostołów Piotra i Pawła w Wodyniach	810	750
35.	domanicki	Św. Józefa Robotnika w Wołyńcach	500	450
36.	domanicki	Świętej Trójcy w Żeliszewie	316	285
37.	garwoliński	Trójcy Świętej w Borowiu	1250	495,30
38.	garwoliński	Matki Boskiej Częstochowskiej w Garwolinie	2555	2773
39.	garwoliński	Przemienienia Pańskiego w Garwolinie	2850,50	4272
40.	garwoliński	Matki Boskiej Szkaplerznej w Górkach k/ Garwolina	780	420
41.	garwoliński	Św. Jana Chrzciciela w Górznie	1269,75	1092,50
42.	garwoliński	Św. Izydora w Marianowie	404	309
43.	garwoliński	Podwyższenia Świętego Krzyża w Miętmem	1000	900
44.	garwoliński	Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Parysowie	1510	1223

45.	garwoliński	Św. Jana Pawła II w Sulbinach	900	824
46.	garwoliński	Św. Józefaw Trąbkach	1052	942
47.	garwoliński	Świętej Rodziny w Uninie	1630	143
48.	grębkowski	Św. Stanisława w Czerwonce Liwskiej	717	518
49.	grębkowski	Św. Bartłomieja Apostoła w Grębkowie	1300	1120
50.	grębkowski	Matki Boskiej Królowej Korony Polskiej w Kopciach	482	608
51.	grębkowski	Św. Aleksego w Oleksinie	750	750
52.	grębkowski	Św. Apostołów Piotra i Pawła w Wierzbnie	392,50	368
53.	grębkowski	Trójcy Świętej w Wiśniewie k/Mińska	400	707,50
54.	grębkowski	Podwyższenia Krzyża Świętego w Wyszkwowie	408	211
55.	hański	Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Dubecznie	400	400
56.	hański	Św. Rajmunda w Hańsku	390	524
57.	hański	Św. Stanisława Kostki w Kosyniu	230	310
58.	hański	Matki Boskiej Częstochowskiej w Starym Brusie	406	350
59.	hański	Św. Jana Chrzciciela w Uhrusku	176	200
60.	hański	Chrystusa Miłosiernego w Urszulinie	1092	731,56
61.	hański	Św. Stanisława w Wereszczynie	310	360
62.	hański	Ducha Świętego w Woli Uhruskiej	822	1242
63.	hański	Św. Izydora w Woli Wereszczyńskiej	600	550
64.	hański	Św. Andrzeja Boboli w Wytuczynie	250	300
65.	janowski	Trójcy Świętej w Janowie Podlaskim	865	1088,63
66.	janowski	Św. Jana Apostoła i Ewangelisty w Klonownicy Dużej	154	154

67.	janowski	Św. Stanisława w Komarnie	300	330
68.	janowski	Św. Elżbiety Węgierskiej w Konstancytownie	963,29	890,29
69.	janowski	Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Kornicy	710	840
70.	janowski	Św. Apostołów Piotra i Pawła w Pratulini	418	525
71.	janowski	Trójcy Świętej w Rokitnie	705	730,20
72.	janowski	Matki Boskiej Częstochowskiej w Szpakach	430	515
73.	komarowski	Niepokalanego Poczęcia NMP w Drelowie	1040	1160
74.	komarowski	Św. Jozafata w Gęsi	1217,50	1125
75.	komarowski	Najświętszego Serca Pana Jezusa w Komarówce Podlaskiej	2000	1608
76.	komarowski	Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Kolembrodach	305	180
77.	komarowski	Św. Stanisława w Ostrówkach	225,50	350
78.	komarowski	Opieki Najświętszej Maryi Panny w Przegalinach	390,70	410
79.	komarowski	Św. Mikołaja w Radczu	336	414
80.	komarowski	Przemienienia Pańskiego w Rudnie	120	170
81.	komarowski	Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Szóstce	246	251
82.	komarowski	Św. Michała Archaniola w Witorożu	209	274
83.	łaskarzewski	Trójcy Świętej w Gończycach	1200	825,60
84.	łaskarzewski	Św. Bartłomieja Apostoła w Korytnicy Łaskarzew.	1620	1274,27
85.	łaskarzewski	Podwyższenia Krzyża Świętego w Łaskarzewie	1578,45	1795
86.	łaskarzewski	Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Maciejowicach	950	920

87.	łaskarzewski	Św. Jadwigi Śląskiej w Samogoszczy	790	820
88.	łaskarzewski	Świętej Rodziny w Sobolewie	2026,80	2275
89.	łaskarzewski	Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Wargocinie	135	121
90.	łaskarzewski	Św. Antoniego w Życzynie	686,50	669,85
91.	łosicki	Św. Wojciecha w Górkach	910	760
92.	łosicki	Św. Jana Chrzciciela w Hadynowie	1060,69	600
93.	łosicki	Św. Antoniego Padewskiego w Huszlewie	1380	1966
94.	łosicki	Trójcy Świętej w Łosicach	2022	2560
95.	łosicki	Św. Zygmunta Króla w Łosicach	1350	2139,34
96.	łosicki	Macierzyństwa Najświętszej Maryi Panny w Łuzkach	155	227
97.	łosicki	Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny w Makarówce	150	150
98.	łosicki	Św. Michała Archaniola w Mordach	1382,82	830
99.	łosicki	Matki Boskiej Anielskiej w Mostowie	230	200
100.	łosicki	Ścięcia św. Jana Chrzciciela w Mszannie	160,50	163,50
101.	łosicki	Św. Apostołów Piotra i Pawła w Niemojkach	600	411,60
102.	łosicki	Najświętszego Serca Pana Jezusa w Próchenkach	150	150
103.	łosicki	Św. Jakuba Apostoła w Przesmykach	700	426
104.	łukowski I	Św. Józefa w Celinach	153	105
105.	łukowski I	Matki Boskiej Częstochowskiej w Grzędzówce	680	380
106.	łukowski I	Św. Jana Chrzciciela w Krynca	510	560
107.	łukowski I	Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła w Łukowie	1890	1910

108.	łukowski I	Przemienienia Pańskiego w Łukowie	4540	4494
109.	łukowski I	Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Szaniawach	500	350
110.	łukowski I	Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników w Trzebieszowie	1826,10	2085,43
111.	łukowski I	Najświętszego Serca Pana Jezusa w Zarzeczcu	423,93	507,57
112.	łukowski II	Matki Boskiej Królowej Polski w Dąbiu	386,70	826
113.	łukowski II	Chrystusa Króla w Jedlance	752	540
114.	łukowski II	Św. Anny w Jeleńcu	450	435
115.	łukowski II	Podwyższenia Krzyża Świętego w Łukowie	5900	5200
116.	łukowski II	Św. Brata Alberta w Łukowie	970	1009
117.	łukowski II	Trójcy Świętej w Staninie	550	448
118.	łukowski II	Św. Marii Magdaleny w Tuchowiczu	402	850
119.	łukowski II	Św. Zofii w Zofiborze	450	495
120.	międzyrzecki	Św. Maksymiliana Kolbego w Brzozowicy Dużej	650	517
121.	międzyrzecki	Św. Barbary w Dołdze	501,70	324
122.	międzyrzecki	Św. Filipa Neri w Kąkolewnicy	1057	1320
123.	międzyrzecki	Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Kozuszkach	205	315
124.	międzyrzecki	Matki Boskiej Szkaplerznej w Krzewicy	524,50	412
125.	międzyrzecki	Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Maniach	670,73	520
126.	międzyrzecki	Św. Józefa Oblubieńca NMP w Międzyrzeczu Podlaskim	2255,35	2052
127.	międzyrzecki	Św. Mikołaja w Międzyrzeczu Podlaskim	3800	2800
128.	międzyrzecki	Św. Apostołów Piotra i Pawła w Międzyrzeczu Podlaskim	670	750

129.	międzyrzeczki	Chrystusa Króla w Międzyrzeczu Podlaskim	2518,35	2180,50
130.	międzyrzeczki	Św. Jana Apostoła i Ewangelisty w Polskowoli	645	242
131.	osiecki	Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Goławiu	500	515
132.	osiecki	Matki Boskiej Bolesnej w Goźlinie	1380	1420
133.	osiecki	Św. Bartłomieja Apostoła w Osiecku	1747,63	1653,20
134.	osiecki	Św. Izydora w Ostrówku	610	500
135.	osiecki	Matki Boskiej Kodeńskiej w Pilawie	1570	1619
136.	osiecki	Wszystkich Świętych w Sobieniach Jeziorach	935,85	1603,72
137.	osiecki	Św. Jana Chrzciciela w Warszawicach	2170	1450
138.	osiecki	Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Wildze	628	570
139.	osiecki	Matki Boskiej Częstochowskiej w Zabieżkach	440	1630
140.	parczewski	Św. Apostołów Szymona i Tadeusza w Brzostówce	315	346
141.	parczewski	Najświętszego Serca Jezusowego w Dębowej Kłodzie	580	584
142.	parczewski	Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Kodeńcu	590	631
143.	parczewski	Imienia Najświętszej Maryi Panny w Kolanie	300	230
144.	parczewski	Niepokalanego Poczęcia NMP w Milanowie	253	270
145.	parczewski	Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Ostrowie Lubelskim	940	910
146.	parczewski	Św. Jana Chrzciciela w Parczewie	2820	3050

147.	parczewski	Opatrzności Bożej w Parczewie	1515	750,51
148.	parczewski	Św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Rozkopaczewie	418,20	778,20
149.	parczewski	Przemienienia Pańskiego w Siemieniu	520	490
150.	parczewski	Trójcy Świętej w Sosnowicy	900	800
151.	parczewski	Św. Wojciecha w Tyśmienicy	295,50	378,40
152.	parczewski	Św. Apostołów Piotra i Pawła w Uścimowie	1100	920
153.	radzyński	Najświętszej Maryi Panny Wspomożycielki Wiernych w Borkach	725	680
154.	radzyński	Św. Andrzeja Boboli w Gąsiorach	322	404
155.	radzyński	Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kocku	1763,70	1476
156.	radzyński	Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Radzynie Podlaskim	3874	4438
157.	radzyński	Św. Anny w Radzynie Podlaskim	500	1050
158.	radzyński	Trójcy Świętej w Radzynie Podlaskim	2557	2055
159.	radzyński	Św. Antoniego Padewskiego w Turowie	610,24	668,11
160.	radzyński	Św. Małgorzaty w Ulanie	1924	2060
161.	radzyński	Św. Anny w Wohyniu	830	931,50
162.	radzyński	Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Woli Osowińskiej	882	810,50
163.	rycki	Św. Maksymiliana Kolbe w Bazanowie	360	300
164.	rycki	Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Bobrownikach	260	460
165.	rycki	Św. Sebastiana w Brzezinach	447	300
166.	rycki	Chrystusa Miłosiernego w Dęblinie	1930	1805
167.	rycki	Św. Piusa V w Dęblinie	1230	840

168.	rycki	Św. Jana Chrzciciela w Kłoczewie	757	780
169.	rycki	Wniebowzięcia Matki Bożej w Leopoldowie	438	480
170.	rycki	Św. Wojciecha w Nowodworze	380	690
171.	rycki	Św. Jakuba Apostoła w Piotrowicach	250	300
172.	rycki	Najświętszego Zbawiciela w Rykach	7301	5652,50
173.	rycki	Podwyższenia Krzyża Św. w Sobieszynie	450	400
174.	rycki	Św. Marcina Biskupa w Stężycy	830	1070
175.	rycki	Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Żabiance	635	612
176.	siedlecki	Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Siedlcach - Katedralna	3930	6176,21
177.	siedlecki	Bł. Męczenników Podlaskich w Siedlcach	715	353
178.	siedlecki	Bożego Ciała w Siedlcach	2711	2818,50
179.	siedlecki	Ducha Świętego w Siedlcach	1400	600
180.	siedlecki	Miłosierdzia Bożego w Siedlcach	1420	1810
181.	siedlecki	Św. Jana Pawła II w Siedlcach	717,23	460
182.	siedlecki	Św. Józefa w Siedlcach	4356	3691
183.	siedlecki	Św. Maksymiliana Kolbe w Siedlcach	1515	2190
184.	siedlecki	Św. Stanisława w Siedlcach	3314,74	2320
185.	siedlecki	Św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Siedlcach	1815	1823
186.	suchożebrski	Św. Szymona i Tadeusza Apostołów w Czołomyjach	610	500
187.	suchożebrski	Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Hołudli	260	310
188.	suchożebrski	Św. Antoniego w Kotuniu	440	394
189.	suchożebrski	Św. Mikołaja Biskupa w Krześlinie	340	370

190.	suchożebrski	Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej w Krynicy	400	300
191.	suchożebrski	Św. Jadwigi w Mokobodach	500	310
192.	suchożebrski	Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Niwiskach	578	572
193.	suchożebrski	Św. Bartłomieja Apostoła w Paprotni	200	180
194.	suchożebrski	Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Starym Opolu	1020,95	1165
195.	suchożebrski	Św. Marii Magdaleny w Suchożebrach	1622,50	1665
196.	terespolski	Ścięcia św. Jana Chrzciciela w Choroszczyńce	332	241
197.	terespolski	Św. Anny w Kodniu	1660	1773,60
198.	terespolski	Zmartwychwstania Pańskiego w Kopytowiu	110	114,60
199.	terespolski	Św. Nikity w Kostomłotach		
200.	terespolski	Przemienienia Pańskiego w Malowej Górze	865	950,01
201.	terespolski	Św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Małaszewiczach	410	492
202.	terespolski	Podwyższenia Krzyża Świętego w Neplach	310	247,50
203.	terespolski	Podwyższenia Krzyża Świętego w Piszczacu	2045	1910
204.	terespolski	Trójcy Świętej w Połoscach	81	81
205.	terespolski	Trójcy Świętej w Terespolu	2120	2160
206.	terespolski	Św. Anny w Tuczej	280	460
207.	terespolski	Św. Stanisława Kostki w Wólce Dobryńskiej	589	610
208.	wisznicki	Najświętszego Serca Jezusowego w Horodyszczach	230	160
209.	wisznicki	Św. Tomasza Biskupa z Willanowy w Jabłoni	467,50	502,10

210.	wisznicki	Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Motwicy	468,30	810
211.	wisznicki	Podwyższenia Krzyża Świętego w Opolu Podedwórzcu	560	820
212.	wisznicki	Trójcy Świętej w Paszenkach	270	251
213.	wisznicki	Św. Jana Ewangelisty w Polubiczach	150	170
214.	wisznicki	Św. Stanisława w Rossoszu	372	513
215.	wisznicki	Św. Mikołaja w Rozwadówce	341,20	360
216.	wisznicki	Przemienienia Pańskiego w Wisznicach	1669,37	2240
217.	wisznicki	Podwyższenia Krzyża Świętego w Żeszczynie		260
218.	włodawski	Podwyższenia Krzyża Świętego w Dolhobrodach	305	710
219.	włodawski	Św. Ap. Piotra i Pawła w Hannie	374	347
220.	włodawski	Przemienienia Pańskiego w Jabłecznej	100	87
221.	włodawski	Matki Bożej Bolesnej w Lacku	247,80	266
222.	włodawski	Św. Mikołaja w Lubieniu	837	804
223.	włodawski	Św. Augustyna w Różance	204	183
224.	włodawski	Matki Bożej Różańcowej w Sławatyczach	373,70	174
225.	włodawski	Św. Jana Jąmużnika we Włodawie Orchówku	570	759
226.	włodawski	Św. Ludwika we Włodawie	2425,32	2181,81
227.	włodawski	Najświętszego Serca Jezusowego we Włodawie	1650	1450
228.	włodawski	Nawiedzenia Matki Bożej Kodeńskiej w Żukowie	100	230
229.	zbuczynski	Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Bejdach	300	300
230.	zbuczynski	Matki Boskiej Anielskiej w Dziewulach	700	500

231.	zbuczynski	Matki Boskiej Częstochowskiej w Krzesku	458	502
232.	zbuczynski	Najświętszego Serca Jezusowego w Krzymoszach	400	300
233.	zbuczynski	Św. Mikołaja Biskupa w Pruszyńcu	900,35	680
234.	zbuczynski	Św. Andrzeja z Awelinu w Radomyśli	910,65	915
235.	zbuczynski	Św. Jana Chrzciciela w Radzikowie Wielkim	310	410
236.	zbuczynski	Najświętszego Serca Jezusowego w Wiśniewie k/Siedlec	860	784
237.	zbuczynski	Św. Stanisława w Zbuczynie	1280	1438,50
238.	zbuczynski	Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Zembrach	520	582
239.	zelechowski	Przemienienia Pańskiego w Grabowie Szlacheckim	150	342
240.	zelechowski	Podwyższenia Krzyża Świętego w Hucie Dąbrowie	110	880
241.	zelechowski	Nawiedzenia NMP w Miastkowie	950	1420
242.	zelechowski	Św. Apostołów Piotra i Pawła w Okrzei	1087,50	1470
243.	zelechowski	Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Stoczku Łukowskim	3060	3935,50
244.	zelechowski	Św. Antoniego Padewskiego w Wandowie	521	443
245.	zelechowski	Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny w Wilczyskach	890	710
246.	zelechowski	Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Woli Zadybskiej	223,50	227
247.	zelechowski	Św. Anny w Zwoli	463	360
248.	zelechowski	Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny w Żelechowie	3450	2680

Wpłaty w wysokości 2800 zł. dokonał też Klasztor Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów w Białej Podlaskiej, ul. Narutowicza 37.

Pomoc udzielona stypendystom jest przejawem urzeczywistniania słów Wielkiego Polaka w praktyce życia codziennego i obrazem braterskiej miłości. Daje to podopiecznym Fundacji możliwość rozwijania ich pasji i podejmowania nauki na najbardziej prestiżowych placówkach w kraju.

W imieniu Stypendystów Diecezji Siedleckiej serdecznie dziękuję wszystkim ofiarodawcom za wsparcie tego dzieła, jakim jest program stypendialny dla uzdolnionej młodzieży oraz za zaangażowanie podczas XV Dnia Papieskiego, który przeżywaliśmy 11 października 2015 roku.

ks. dr Paweł Kindracki

Diecezjalny koordynator Fundacji
„Dzieło Nowego Tysiąclecia”

**PODSTAWOWE INFORMACJE
O STYPENDYSTACH I STYPENDIACH FUNDACJI
„DZIEŁO NOWEGO TYSIĄCLECIA”
Z DIECEZJI SIEDLECKIEJ W ROKU 2015/2016**

Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia” od 16 lat prowadzi program stypendialny wyrównujący szanse edukacyjne młodzieży pochodzącej z małych miejscowości. Pomoc skierowana jest przede wszystkim dla uczniów szkół gimnazjalnych lub ponadgimnazjalnych i towarzyszy młodemu człowiekowi przez kolejne etapy kształcenia aż do ukończenia studiów, o ile spełnia on określone kryteria regulaminowe.

Program stypendialny obejmuje nie tylko pomoc finansową, lecz również formację. Stypendyści co roku spotykają się na letnim obozie formacyjno-integracyjnym w jednym z największych miast Polski. W ciągu roku szkolnego uczestniczą w rekolekcjach i dniach skupienia organizowanych przez diecezjalnego koordynatora FDNT.

W dniach 19-21.02.2016 r. odbyło się coroczne spotkanie stypendystów diecezji siedleckiej, w którym uczestniczyli gimnazjaliści i licealiści. Oprócz nich w rekolekcjach brała udział również nowo powstała siedlecka wspólnota studentów. Razem ze stypendystami FDNT w rekolekcjach uczestniczyli też podopieczni Fundacji „Pro Studio et Vita”. Wielkopostne rekolekcje we wspólnocie siedleckich gimnazjalistów i licealistów to już tradycja. Tak jak w ubiegłym roku, spotkanie miało miejsce w Bursie św. Stanisława Kostki w Siedlcach.

„Bóg bogaty w miłosierdzie” – pod takim hasłem odbyły się tegoroczne rekolekcje, podczas których uczestnicy brali udział między innymi w nabożeństwie Drogi Krzyżowej, adoracji Najświętszego Sakramentu i Gorzkich Żalach. Mieli też możliwość doświadczyć miłosierdzia bożego naprawdę – w sakramencie pokuty i pojednania. Słowo Boże głosił ks. dr Tomasz Kostecki – diecezjalny duszpasterz harcerek i harcerzy; prefekt w ZSP nr 1 w Siedlcach. Podczas tych trzech dni, uczestnicy nie tylko słuchali o nieskończonej miłości Boga, ale również sami, podczas pracy w grupach, szukali tajemnic miłosierdzia.

Razem ze stypendystami w sobotniej Eucharystii uczestniczył ks. Dariusz Kowalczyk z Zarządu Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”.

Przedstawił on stypendystom krótką historię fundacji, nakreślił wartości nadrzędne jakimi winien kierować się każdy stypendysta oraz przedstawił plany fundacji związane z obchodami Światowych Dni Młodzieży w Krakowie. Na niedzielnej Eucharystii razem ze stypendystami modlił się Biskup Siedlecki Kazimierz Gurda.

Jak na każdym spotkaniu, tak i w tym roku, do grona stypendystów FDNT dołączyli nowi uczniowie klas gimnazjalnych i licealnych, którzy zostali ciepło przywitani w fundacyjnej rodzinie. Oprócz modlitwy, uczestnicy spotkania mieli czas na rozmowy oraz pielęgnowanie długoletnich przyjaźni.

Rekolekcje zakończyły się wspólnym obiadem w niedzielne popołudnie, po którym uczestnicy wrócili do swoich domów, z nadzieją spotkania w przyszłym roku.

W roku szkolnym 2015/2016 pomocą stypendialną objętych jest 2500 osób z 42 diecezji Polski, w tym 82 osoby z diecezji siedleckiej.

A. W grupie 82 naszych stypendystów jest:

- 18 uczniów gimnazjum
- 28 uczniów szkół ponadgimnazjalnych
- 36 studentów

B. W analizowanej grupie jest:

- 64 dziewcząt
- 18 chłopców

C. Ilość stypendystów w parafiach diecezji siedleckiej:

PARAFIA	LICZBA STYPENDYSTÓW
Adamów	3
Drelów	3
Ostrów Lubelski	3
Sławatycze	3
Stoczek Łukowski	3
Szaniawy	3
Hańsk	2
Janów Podlaski	2
Łomazy	2
Parysów	2

Radoryż Kościelny	2
Seroczyn	2
Sobienie Jeziory	2
Sosnowica	2
Stare Opole	2
Ulan	2
Biała Podlaska – Bł. Honorata	1
Biała Podlaska – św. Anny	1
Dęblin – Chrystusa Miłosiernego	1
Dębowa Kłoda	1
Dokudów	1
Dubeczno	1
Garwolin – Przemienienia Pańskiego	1
Goźlin	1
Grębków	1
Huta Dąbrowa	1
Huszczka	1
Kąkolewnica	1
Kłoczew	1
Komarówka Podlaska	1
Kopcie	1
Krynka	1
Krzewica	1
Łosice – Św. Zygmunta	1
Łuków – Przemienienia Pańskiego	1
Łuków – Podwyższenia Krzyża Św.	1
Manie	1
Marianów	1
Miastków Kościelny	1
Międzyrzec Podl. – Św. Józefa	1
Międzyrzec Podl. – Św. Mikołaja	1
Miętne	1
Milanów	1
Próchenki	1
Radzyń Podlaski – Trójcy Świętej	1
Rozkopaczew	1
Siedlce – Bożego Ciała	1
Siedlce – Św. Józefa	1
Sobolew	1
Suchożebry	1
Terespol	1
Tuchowicz	1
Uścimów	1

Wisznice	1
Włodawa – NSPJ	1
Wola Gułowska	1
Zbuczyn	1
Żelechów	1
Żeliszew	1
Życzyn	1

D. Ilość stypendystów w dekanatach diecezji siedleckiej:

DEKANAT	LICZBA STYPENDYSTÓW
parczewski	9
adamowski	6
garwoliński	5
łukowski I	5
międzyrzecki	5
żelechowski	5
białski południowy	4
komarowski	4
włodawski	4
domanicki	3
hański	3
łukowski II	3
osiecki	3
radzyński	3
suchożebrski	3
białski północny	2
grębkowski	2
janowski	2
łaskarzewski	2
łosicki	2
rycki	2
siedlecki	2
terespolski	1
wisznicki	1
zbuczynski	1

E. Programem stypendialnym FDNT objętych zostało 60 parafii z 25 dekanatów.

ks. dr Paweł Kindracki

Koordynator diecezjalny FDNT

SAKRAMENTY – WIDZIALNE ZNAKI NIEWIDZIALNEJ ŁASKI BOŻEJ. KRYTYKA POGLĄDÓW ŚWIADKÓW JEHOWY

Według świadków Jehowy w Piśmie Świętym nie występuje słowo: sakrament i dlatego nie ma biblijnych podstaw do potwierdzenia ich ustanowienia przez Chrystusa. Sakramenty, według Świadków Jehowy, są wymysłem Kościoła. Pierwszy błąd tego twierdzenia wynika już stąd, że termin sakrament występuje w Piśmie Świętym. Użył go święty Paweł w Liście do Efezjan 5,32: „Sacramentum hoc” (gr. to misterion mega) w kontekście nauczania o sakramentalności małżeństwa.

Evangelie na wielu miejscach podają, że Chrystus posługując się specjalnymi słowami i czynnościami okazywał swą boską moc. W Ewangelii Mateusza czytamy: „Z nastaniem wieczoru przywiedli Mu wielu opętanych A On uzdrawiał wszystkich źle się mających” (Mt 3,5-8). Jezus uzdrawia głuchego, niemego (Mk 7,32-35) i ślepego (Mk 3,23-25; J 9,6-7; Łk 13, 40-43). Jezus mógł uzdrawiać samym tylko słowem, był przecież Bogiem, ale posługiwał się też gestami: wkładał dłonie na głowę, dotykał śliną oczu, a czynił tak po to, by wykazać, że też swoją mocą pragnie ludziom udzielać nadprzyrodzonych darów również w takich widzialnych znakach. I udziela poprzez wieki w Kościele – właśnie w sakramentach: widzialnych znakach niewidzialnej łaski Bożej.

Przejdźmy do syntetycznego przedstawienia siedmiu sakramentów¹.

I. CHRZEST²

Sakrament chrztu włącza człowieka do wspólnoty Ludu Bożego. Stanowi początek nadprzyrodzonego życia człowieka oraz podstawę przynależności do Kościoła. Sakramentu chrztu udzielano od początków chrześcijaństwa.

¹ Zob. R. Krawczyk, *Biblijne podstawy sakramentów*, Olsztyn 2012.

² W. Hanc, *Chrzest podstawą jedności chrześcijan*, „Ateneum Kapłańskie” 78(1972), s. 340-353; D. Kowalczyk, *Traktat o sakramentach*, [w:] *Dogmatyka*, Warszawa 2007, T. V, s. 215-288.

„A teraz czemu zwlekasz? Ochrczuj się i obmyj z grzechów swoich wzywając Jego imienia” (Dz 22,16).

Ten nakaz otrzymali od Chrystusa Apostołowie: „Idąc tedy nauczajcie wszystkie narody chrzcząc je w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” (Mt 28,19). Świadkowie Jehowy odrzucając sakrament chrztu przytaczają trzy argumenty.

Argument pierwszy: w Kościele chrzci się małe dzieci, a Pan Jezus został ochrzczony przez Jana Chrzciciela już jako dorosły. Rzeczywiście Pan Jezus przyjął chrzest już jako dorosły, bo Jan Chrzciciel dopiero w tym czasie zaczął udzielać chrztu (Mk 1,2-3). Poza tym, figurą chrztu w Starym Testamencie było obrzezanie, a Pan Jezus poddany został obrzezaniu jako niemowlę (Łk 2,21; zob. też Rdz 17,12). Za chrztem dzieci przemawia fakt, że zastąpił on obrzezanie którego dokonywano także w niemowlęctwie. Istotne jest to, że Pan Jezus nie potrzebował przyjmować chrztu (Mt 3,13-15), a jeśli go przyjął, to na znak, że chrzest usuwa główną barierę oddzielającą człowieka od Boga, usuwa grzech, który po pierwszych rodzicach dziedziczy każdy człowiek. Dziecko rodzi się w stanie grzechu pierwotnego, dlatego ważne jest by je możliwie szybko od tego zła uwolnić. Jeśli jednak ktoś jako dziecko nie został ochrzczony, może przyjąć ten sakrament w wieku dorosłym. Tak też było w pierwotnym chrześcijaństwie. Czytamy w Dziejach Apostolskich, że strażnik, który uwolnił z więzienia Pawła i Sylasa „przyjął chrzest wraz z całym swoim domem” (Dz 16,33).

Argument drugi: chrzest powinien odbywać się przez całkowite zanurzenie w wodzie, tymczasem w Kościele polewa się tylko głowę dziecka. Taką formą chrztu – przez całkowite zanurzenie – zapowiadały wody potopu, które są według Świadków Jehowy symbolem chrztu. Otóż, grecki termin „baptismum” (od czasownika baptidzein) oznacza – rzeczywiście zanurzenie. Czytamy w Liście do Rzymian: „My wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierci” (Rz 6,3).

Odpowiadając na zarzut Świadków Jehowy stwierdzamy, że grzechów nie gładzi sama woda, lecz istota sakramentu chrztu, sam Bóg widzialny znak chrztu; zbawcza siła Bożego działania równie dobrze może objawić się w jednej kropelce wody co i w dużym basenie.

I wreszcie – potop nie może być symbolem chrztu, bo chrzest „rodzi” do życia, a potop przyniósł śmierć.

Trzeci zarzut Świadców Jehowy: jeśli chrzest gładzi grzech pierworodny, dlaczego ludzie nadal (mimo przyjęcia chrztu) umierają? Problem Świadców Jehowy wynika stąd, że według nich człowiek jest jedynie istotą materialną. Rozróżniają wprawdzie w człowieku ciało i duszę, lecz dusza w ich mniemaniu to jedynie krew ożywiająca. Według nauki katolickiej człowiek prócz ciała ma duszę, a ta jest nieśmiertelna. A więc nie cały człowiek umiera.

Powiedzmy na koniec kilka słów na temat zbawienia dzieci, które umarły bez chrztu. „Jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha Świętego, nie może wejść do Królestwa Bożego” (J 3,5) Jak interpretować ten tekst? Dawniejsi teologowie uważali, że takie dzieci osiągają jedynie szczęście naturalne (*limbus puero-rum*). Teologia współczesna, wychodząc z założenia opartego na Piśmie Świętym, że Bóg jest miłością i podkreślając fakt odkupieńczego dzieła Chrystusa oraz pośrednictwo Jego Kościoła – opowiadają się za możliwością nadprzyrodzonego zbawienia tych dzieci.

II. BIERZMOWANIE³

W Biblii nie ma dowodu, że Chrystus ustanowił wyraźnie dwudzielność inicjacji w misterium chrześcijaństwa (chrzest oraz bierzmowanie). Jednak „ustanawiając chrzest (jak wykazał rozwój historyczny), zawarł w inicjacji istotne dla chrześcijańskiej egzystencji uzupełnienie Duchem, które to uzupełnienie powoduje określone skutki zbawcze w ramach sakramentalnej funkcji inicjacji”⁴. Stąd Kościół pierwotny rozwinął treść inicjacji na dwa czasowo i rytualnie wyodrębnione wydarzenia, a czynił to po myśli Chrystusa. Dlatego bierzmowanie jest sakramentem z ustanowienia Chrystusa.

Bierzmowanie to sakrament dopełniający nadprzyrodzoną egzystencję ochrzczonego człowieka przez umocnienie go i uzdolnienie do czynnego uczestnictwa w Kościele mocą Ducha Świętego. Stąd sakrament ten nazywa się nieraz „*consummatio*” to jest dopełnienie, „*perfectio*” to jest udoskonalenie lub „*confirmatio*” to jest umocnienie. Nazywa się też ten sakrament „sakramentem apostołstwa” gdyż nakłada na chrześcijanina obowiązek męznego wyznawania wiary i troski o zbawienie innych ludzi.

³ Cz. Krakowiak, *Z problematyki teologicznej sakramentu bierzmowania*, „Roczniki Teologiczno-Kanoniczne” 21(1974), z. 6, s. 37-56; A. Skowronek, *Z teologii bierzmowania*, „Studia Theologica Varsaviensia” 13(1975), z. 1, s. 25-42.

⁴ B. Snela, *Bierzmowanie*, [w:] *Encyklopedia Katolicka*, T. II, Lublin 1976, s. 547.

O bierzmowaniu mówi się też jako o „sakramencie świadczenia”; bierzmowani mają bowiem być „solą ziemi”, „światłem świata”, „miastem na górze”, „światłem na świeczniku”. „Gdy Duch święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami” (Dz 1,8).

Praktykę udzielania sakramentu bierzmowania przedstawiają Dzieje Apostolskie. Apostołowie przez nakładanie rąk udzielali nowo ochrzczonym daru Ducha Świętego, który dopełniał łaskę chrztu. „Kiedy Apostołowie w Jerozolimie dowiedzieli się, że Samaria przyjęła słowo Boże, wysłali do nich Piotra i Jana, którzy przyszli i modlili się za nich, aby mogli otrzymać Ducha Świętego. Bo na żadnego z nich jeszcze nie zstąpił. Byli jedynie ochrzczeni w imię Pana Jezusa. Wtedy więc nakładali na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego” (Dz 8,14-17). „Chrześcijanin odrodzony przez chrzest – pisze M. Tschuschke – zostaje przez bierzmowanie umocniony, a w Eucharystii otrzymuje pokarm nadprzyrodzony. W ten sposób te trzy sakramenty kolejno wszczepiają człowieka w życie Boże”⁵. Bierzmowany wchodzi w osobisty kontakt z Duchem Świętym, który rozwija w nim siedem swoich darów: mądrości, rozumu, umiejętności, rady, męstwa, pobożności, bojaźni Bożej.

III. EUCHARYSTIA

Eucharystia (gr. eucharisteo – dzięki czynię; Łk 22,19; 1Kor 11,24) to „misterium chrześcijaństwa, w którym dzięki wszechmocnym słowom Jezusa Chrystusa dokonuje się przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Pańską”⁶. Nieco szerzej można Eucharystię zdefiniować jako „dziękczynne misterium liturgiczne, sprawowane przez zgromadzenie z kapłanem na czele, w którym Kościół, uobecniając pod postaciami chleba i wina Ofiarę Chrystusa, ofiaruje wraz z Nim samego siebie Ojcu Niebieskiemu”⁷.

Ustanowienie sakramentu Eucharystii zapowiedział Chrystus po cudownym rozmnożeniu chleba. „Troszczcie się nie o ten pokarm, który ginie, ale o ten, który trwa na wieki, a który wam da Syn Człowieczy” (J 6,27). „Chlebem Bożym jest Ten, który z nieba zstępuje i daje życie

⁵ M. Tschuschke, *Bierzmowanie*, [w:] Z. Pawlak (red.), „*Katolicyzm A-Z*”, Poznań 1989, s. 29.

⁶ R. E. Rogowski, *Eucharystia*, [w:] Z. Pawlak (red.), *Katolicyzm A-Z*”, Poznań 1989, s. 99; A. Różanek, *Świadkowie Jehowy. Strażnicy prawdy czy błędu?*, Struga 1996, s. 54.

⁷ F. Gryglewicz, *Eucharystia*, [w:] *Encyklopedia Katolicka*, Lublin 1983, T. IV, s. 1239.

światu... Jam jest chleb życia” (J 6,33.35). Swoją zapowiedź - ustanowienia Eucharystii Chrystus zrealizował w czasie Ostatniej Wieczerzy. „Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom mówiąc: Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje. Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im mówiąc: Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów” (Mt 26,26-28). Spożywanie Ciała Jezusa i picie Jego Krwi jest gwarancją życia wiecznego: „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym” (J 6,54).

Świadkowie Jehowy odrzucają katolickie, biblijne rozumienie Eucharystii dowodząc, że pokarmem, o którym mówił Chrystus, nie jest Jego Ciało i krew, lecz Słowo Boże. Na potwierdzenie swojej tezy cytują Pismo Święte: „Nie samym chlebem człowiek żyje, ale wszystkim słowem, które pochodzi z ust Bożych”. Nigdzie jednak Pan Jezus nie mówił, że człowiek żyje samym słowem Bożym. Wiedział, że do życia potrzebny jest codzienny, powszedni chleb, o który nakazał się modlić w Modlitwie Pańskiej: „Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj” (Mt 6,11)⁸. Dlatego gdy zwrócili się do Niego uczniowie z prośbą o chleb dla zgłodniałych słuchaczy, dokonał cudownego rozmnożenia chleba (Mk 6,35-37). Ale drugiego dnia nauczał, że ten chleb codzienny nie wystarczy do zbawienia: „Starajcie się nie o chleb, który ginie, ale o ten chleb, który trwa na wieki, a który da wam Syn Człowieczy” (J 6,26-27). Zwróćmy uwagę, że Chrystus nie mówi o chlebie, który „dał” wam, lub który „daje”, ale o chlebie, który „da” wam Syn Człowieczy. Świadkowie Jehowy błędnie tłumaczą również słowa Pana Jezusa z Ostatniej Wieczerzy; według nich słowa Pana Jezusa przy błogosławieniu chleba: „To jest Ciało moje” należy rozumieć w ten sposób, że chleb oznacza Ciało Jezusa, wyobraża Jego ciało, a nie, że jest ciałem Jezusa. W tekście biblijnym czytamy jednak wyraźnie: „To jest ciało moje”, „To jest moja krew przymierza” (touto estin to soma mou, touto estin to hajma mou: Mt 26,26.23). „Jam jest chleb życia”, „Jam jest chleb, który z nieba zstąpił”, „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba” (J 6,35.41.48.50-51).

Kolejny zarzut Świadków Jehowy: Komunia, którą przyjęli Apostołowie w czasie Ostatniej Wieczerzy nie mogła być rzeczywistym ciałem i krwią Chrystusa, ponieważ w tym czasie był On obecny wśród nich – nie

⁸ Szerzej R. Krawczyk, *Modlitwa Pańska. Błogosławieństwa*, Siedlce 2016, s. 61-70.

mogli więc jeść Jego ciała i pić Jego krwi. Niektórzy uczniowie Jezusa mieli podobne wątpliwości: „Trudna jest ta mowa. Któż jej słuchać może?” (J 6,60). Odpowiadając na te wątpliwości Jezus rzekł: „Słowa, które Ja wam powiedziałem, są Duchem i są życiem” (J 6,63). Udowodnił to Jezus wskrzeszając umarłych, lecząc chorych, uciszając burzę, rozmnażając chleb i wino. A zatem – wynika z tego, że słowa Jezusa mają również moc przemienić chleb i wino w Jego ciało i w Jego krew, które są rzeczywistością, a nie tylko symbolem czy pamiątką z życia Jezusa.

Świadkowie Jehowy dowodzą, że pamiątkę Wieczerzy Pańskiej należy obchodzić raz w roku, tak jak oni to czynią, bo Pan Jezus powiedział: „To czyńcie na moją pamiątkę” (1Kor 11,24). Czynić coś na pamiątkę nie znaczy raz w roku. Czytamy w Dziejach Apostolskich, że Apostołowie „trwali w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie” (Dz 2,42). Trudno przyjąć, że raz w roku „trwali w nauce”. Trwanie w nauce i we wspólnocie zakłada stan trwały. Zresztą czytamy w Dziejach: „Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni” (Dz 2,46).

Kolejny zarzut Świadków Jehowy dotyczy Kościoła jako budynku, jako miejsca modlitwy. Bóg - twierdzą Świadkowie – nie mieszka w żadnej świątyni, lecz w niebie. Uzasadniają swoje twierdzenie zdania świętego Pawła, który wyraża nadzieję, że „będziemy mieli mieszkanie od Boga, dom nie ręką uczyniony, lecz wiecznie trwałe w niebie” (2Kor 5,1), „W domu Ojca mego jest mieszkań wiele” (J 14,2). W zacytowanych tu tekstach chodzi o niebo, gdzie jest Boża stolica (Iz 66,1) ale Bóg jest obecny wszędzie na ziemi, także w Kościele, w którym ze swoimi wiernymi będzie aż do skończenia świata: „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20). „Nie pozostawię was sierotami” (Mt 28,20). Znajdujemy w Piśmie świętym takie zdanie: „Bóg nie mieszka w świątyniach zbudowanych ręką ludzką” (Dz 17,24). Trzeba jednak wiedzieć, że słowa te skierował święty Paweł do Ateńczyków, którzy zbudowali ołtarz „nieznanemu Bogu” (Dz 17,22-24). Katolicy nie wystawiają ołtarzy nieznanemu Bogu, gdyż znają swego Boga.

IV. POKUTA – POJEDNANIE

Sakrament ten nazywany jest obecnie coraz częściej sakramentem pojednania. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa sakrament ten był aktem jednania z Kościołem po odbytej pokucie. „Uległ on w dziejach pewnemu sformalizowaniu, zwłaszcza wskutek utożsamiania go w praktyce ze

spowiedzią prywatną, pojmowaną jako akt sądowy (stąd uwydatnianie znaczenia wyznawania grzechów). Obecna odnowa idzie w kierunku akcentowania ducha pokuty, wagi osobistego zaangażowania oraz zdecydowanej postawy zmiany życia⁹.

Przejdźmy do problemu ustanowienia sakramentu pojednania. Chrystus, sam będąc Najwyższym Kapłanem, leczył nieuleczalnie chorych i odpuszczał im grzechy. „Oto przynieśli Mu paralytyka leżącego na łożu. A widząc wiarę ich, rzekł Jezus paralytykowi: Ufaj, Synu, odpuszczają ci się grzechy twoje” (Mt 9,2). Jawnogrzesznicy Chrystus nie potępił, lecz jej przebaczył, to znaczy, odpuścił jej grzechy; „I Ja cię nie potępię. Idź, ale nie grzesz więcej” (J 8,10-11). „Odpuszczeniem grzechów Marii Magdalenie oraz paralytykowi Pismo święte daje wyraźne świadectwo, że Chrystus żyjąc na ziemi odpuszczał grzechy. A zatem spowiedź – odpuszczenie grzechów czyli Sakrament Pokuty ustanowił Chrystus”¹⁰.

Chrystus żyjąc na ziemi odpuszczał grzechy, ale wiedział, że po swoim Wniebowstąpieniu ludzie nadal będą grzeszyli i będą potrzebowali duchowej pomocy - leczenia, z grzechów. Toteż moc odpuszczania grzechów na ziemi Pan Jezus przekazał swoim następcom w Kościele – kapłanom, którzy czynią to mocą Bożą udzieloną im w sakramencie kapłaństwa. „Weźmijcie Ducha świętego, którym grzechy odpuście, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane” (J 20,20-23). Chrystus chciał „aby w Jego imieniu wszystkim narodom była głoszona pokuta, i odpuszczenie grzechów” (Łk 24,4-7). I tę misję spełniali kapłani już od początków chrześcijaństwa. Apostoł Jakub, pierwszy biskup Jerozolimy, wzywał: „Choruje kto między wami? Niechaj wezwie kapłanów Kościoła i niechaj się nad nim modlą, namaszczając go olejem w imię Pańskie... A jeśli był w grzechach, zostaną mu odpuszczone. Wyznawajcie więc jedni drugim grzechy wasze” (Jk 5,14-16). Do tego tekstu nawiązują Świadkowie Jehowy podkreślając słowa: „wyznawajcie jedni drugim”. Oznacza to według nich, że wyznawać grzechy swoje należy tym, przeciw którym się je popełniło. Świadkowie Jehowy nie zauważają jednak w tym tekście słów: „Niechaj wezwie kapłanów Kościoła” oraz wyraźnej misji udzielonej apostołom: „Którym grzechy odpuście, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie,

⁹ J. Pryszmont, *Pokuta*, [w:] Z. Pawlak (red.), „*Katolicyzm A-Z*”, Poznań 1989, s. 316.

¹⁰ A. i H. Szczepańscy i T. Kunda, *Pismo święte przeczy nauce Świadków Jehowy*, Ząbki 2000, s. 118.

są im zatrzymane” (J 20,23). Odpuszczenie lub zatrzymanie grzechów jest sprawą „kapłanów Kościoła”, a jest to możliwe tylko wtedy, gdy grzechy te zostaną wyznane. A poza tym, Pismo Święte naucza, że oprócz grzechów jawnych, są również grzechy ukryte przed innymi ludźmi, na przykład grzech pożądania: „Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa” (Mt 5,28). „Grzechy niektórych ludzi są wiadome wszystkim” (1Tm 5,24), inne są ukryte i wyjdą kiedyś na jaw. Praktykowanie spowiedzi, wyznawanie grzechów i odpuszczanie ich jest sprawą kapłanów („Niechaj wezwie kapłanów Kościoła”: Jk 5,14), a nie wzajemnym wyznawaniem sobie grzechów. Takie praktykowanie spowiedzi miało miejsce już za życia apostołów: „Wielu też wierzących przychodziło, oznajmiając i przyznając się do swoich uczynków” (Dz 19,13). Przychodzili do Apostołów jako tych, którzy w tę moc zostali przez swego Mistrza wyposażeni. Wynika z tego, że spowiedź nie została wprowadzona w Kościele dopiero w XVI wieku, jak twierdzą Świadkowie Jehowy.

Problem wyznawania grzechów według niektórych Świadków Jehowy ma jeszcze inną formę: mianowicie twierdzą, że nie muszą wyznawać komukolwiek swoich grzechów, ponieważ po przyjęciu symbolu chrztu otrzymali od Boga szczególny dar, dzięki któremu nie grzeszą¹¹. Takie twierdzenie jest w sposób jednoznaczny niezgodne z Pismem Świętym: „Nie ma na ziemi człowieka sprawiedliwego który by (zawsze) postępował dobrze, a nigdy nie zgrzeszył” (Koh 7,20). „Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to sami siebie zwodzimy i nie ma w nas prawdy” (1J 1,8-10).

V. CHORYCH NAMASZCZENIE

Chorych namaszczenie świętym olejem to „sakrament udzielany chorym w niebezpieczeństwie śmierci lub w wieku starym w celu ich umocnienia duchowego, a w razie konieczności odpuszczenia im grzechów”¹². Świadkowie Jehowy uważają, że w Nowym Testamencie nie ma wzmianki o bezpośrednim ustanowieniu tego sakramentu. Istotnie, nie ma takiej wyraźnej wzmianki, ale jest kilka tekstów, które wskazują, że Apostołowie namaszczeni olejem chorych: „Wyrzucali też wiele złych duchów oraz wielu chorych namaszczeni olejem i uzdrawiali” (Mk 6,13). Apostołowie

¹¹ A. i H. Szczepańscy i T. Kunda, dz. cyt. s. 121-122.

¹² M. Mikołajczyk i J. Misiurek, *Chorych namaszczenie*, [w:] *Encyklopedia Katolicka*, Lublin 1979, T. III, s. 256.

nawiazywali niewątpliwie do znanego w starożytności namaszczenia w celach leczniczych, ale z czasem nabrało to charakteru religijnego. „Choruje kto między wami? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone” (Jk 5,14-15). Bezpośrednio następny wiersz tekstu Jakuba („Wyznawajcie sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie”: Jk 5,16) pozwala przypuszczać, że przed namaszczeniem chory wyznawał swoje grzechy. Tak więc nawiązanie do tradycyjnego namaszczenia stało się punktem wyjścia do nadania mu charakteru religijnego – sakramentalnego. Papież Innocenty I (401-417) nakazał chorym przyjmowanie namaszczenia, gdyż, jak dowodził, jest ono prawdziwym sakramentem.

„Konstytucja o Liturgii” Soboru Watykańskiego II przywróciła nazwę sakramentu: „unctio infirmorum” (namaszczenie chorych) w miejsce nazwa pierwotnych: „sakrament umierających” i „ostatnie namaszczenie”. Konstytucja przypomina, że warunkiem sakramentu chorych namaszczenia jest stan niebezpieczeństwa śmierci spowodowany chorobą lub starością. Mogą go jednak przyjmować także ludzie starzy, których opuściły już siły, mimo, że nie przewiduje się ich poważnej, zagrażającej życiu choroby.

VI. KAPŁAŃSTWO¹³

Kapłaństwo (łac. sacerdotio; kapłan: sacerdos = sacer dos: święte uzdolnienie; hebr. kohen, LXX: hiereus) to władza i funkcja pośredniczenia między Bogiem a ludźmi, która spełnia się w posłudze ofiarniczej i posłudze Słowu Bożemu. Jedynym rzeczywistym pośrednikiem między Bogiem, a ludźmi jest Jezus Chrystus. „Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Jezus Chrystus” (1Tm 2,5; Hbr 7,24-28). W kapłańskiej funkcji ofiarniczej Chrystusa uczestniczą biskupi i kapłani Jezus Chrystus powołał Dwunastu, których przygotował do spełniania posługi Słowa, przekazał im swoją władzę (Mt 10,8,40; 18,18) i powierzył sprawowanie Eucharystii (Łk 22,19). „Apostołowie, wypełniając polecenie zmartwychwstałego Chrystusa byli zobowiązani do kontynuowania powierzonej im Jego kapłańskiej funkcji; ustanowili więc w powstających

¹³ A. Jankowski, *Kapłaństwo w Piśmie świętym Nowego Testamentu*, Katowice 1972(1994²); J. Salij, *Szukającym drogi*, Poznań 1993, s. 45-49.

wspólnotach przełożonych (biskupi, prezbiterzy, diakoni) przez nakładanie rąk (Dz 6,6; 1Tm 4,14; 2Tm 1,6), przekazując moc Ducha Świętego, który powołuje i uzdalnia ich do dawania świadectwa o Chrystusie oraz kontynuowania zapoczątkowanej i mającej w Nim swoje źródło, misji i posługi troszczenia się o Bożą owczarnię: nauczania, jednoczenia i uświęcania (Dz 20,23; 1P 5,2); rodzące się z Kapłaństwa Chrystusa i przekazane przez Apostołów kapłaństwo służebne jest przedłużeniem obecności i władzy Chrystusa¹⁴. Taka jest istotna treść przekazów biblijnych dotyczących kapłaństwa. Świadkowie Jehowy przyjmują tylko pośrednictwo Jezusa Chrystusa, odrzucając pośrednictwo kapłańskie. Tymczasem Święty Paweł nauczał: „W imieniu Chrystusa spełniamy pośrednictwo jakby Boga samego” (2Kor 5,20). Odrzucając kapłaństwo i jego istotną misję Świadkowie Jehowy powołują się na krytyczne słowa Biblii pod adresem kultu: „Co mi po mnóstwie ofiar waszych... obrzydłe jest mi wznoszenie dymu, święta nowiu, zwoływanie świętych zebrań... (Iz 1,11.12-14; Jr 6,20; Am 5,21-23). Zwróćmy jednak uwagę na to, że ta krytyka pochodzi od biblijnych proroków, którzy zaliczali starotestamentalne gesty liturgiczne, którym nie towarzyszyła wewnętrzna postawa oparta na prawdziwie pojmowanej religijności. „Składacie ofiary, a ręce wasze są pełne krwi” (Iz 1,15). Krótko mówiąc: prorocy zwalczali pusty rytualizm, który nie miał pokrycia w życiu religijnym¹⁵.

Kapłaństwo według Świadków Jehowy jest zbyteczne, bo najwyższym kapłanem i pośrednikiem jest Jezus Chrystus. Ale – odpowiadając Świadkom Jehowy stwierdzić trzeba, że właśnie Jezus Chrystus podczas Ostatniej Wieczerzy rzekł: „To jest Ciało moje za was (wydane). To czyńcie na moją pamiątkę. Podobnie skończywszy wieczerzę, wziął kielich mówiąc: Ten kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to, ile razy pic będziecie na moją pamiątkę” (1Kor 11,23-26). Tak więc podczas Ostatniej Wieczerzy Chrystus dał początek ofierze Nowego Testamentu: „To czyńcie na moją pamiątkę”. Z ustanowienia i polecenia Jezusa czynią to kapłani, kiedy na ołtarzu chleb i wino mocą Bożą zostają przemienione w Ciało i Krew Chrystusa. Za każdym razem podczas Mszy świętej ten Boży Chleb „z nieba zstępuje”: „To jest chleb, który z nieba zstępuje: kto go spożywa nie umrze... Ja jestem chlebem żywym” (J 6,50-51).

¹⁴ B. Migut, *Kapłaństwo*, [w:] *Encyklopedia Katolicka*, Lublin 2000, T. VIII, s. 716-717.

¹⁵ R. Krawczyk, *Prorocy a kult*, „Ruch Biblijny i Liturgiczny” 40(1987), nr 3, s. 244-248.

Kapłańską misję spełniali Apostołowie: „Idąc tedy nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna i Ducha świętego” (Mt 28,16-20). W miarę, jak Kościół się rozrastał, Apostołowie mianowali swoich następców, kapłanów. „A w każdym Kościele wśród modlitw i postów ustanowili im starszych” (Dz 14,23). Byli oni zapewne kapłanami, którzy mieli władzę kierowania życiem religijnym wiernych. „Starszy” gr. presbyteros, to chrześcijanin, który przyjął święcenia kapłańskie¹⁶. W ten sposób spełniały się słowa Chrystusa: „A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata” (Mt 28,16-20; J 20,21-23; Mk 16,15). A zatem misja Kościoła nie skończyła się z chwilą śmierci Apostołów – Kościół wciąż trwa i trwać będzie na wieki. Apostołów oraz ich następców Pan Jezus zapewnił: „Kto was słucha, mnie słucha, a kto wami gardzi, Mną gardzi, a kto Mną gardzi, gardzi Tym, który Mnie posłał” (Łk 10,16).

Świadkowie Jehowy akceptują misję Apostołów, ale twierdzą, że wraz z ich śmiercią, ta misja się skończyła, skończyła się misja kapłańska. Jednak teksty Nowego Testamentu na wielu miejscach potwierdzają, że Apostołowie powołują kolejno „starszych” (Dz 14,23) i „prezbiterów”: „Zostawiłem cię na Krecie – pisze święty Paweł do Tytusa – byś ustanowił w każdym mieście prezbiterów” (Tt 1,5). Podobnie w *Dziejach Apostolskich*: „Miejcie tedy pieczę o siebie samych i o całą owczarnię, nad którą was Duch święty ustanowił biskupami” (Dz 20,28). Można racjonalnie zakładać, że byli oni diakonami i kapłanami, co potwierdza rytuał ich powoływania. Dzieje Apostolskie informują, że Apostołowie powoływali ich przez nakładanie rąk (*manus impositio*)¹⁷. Tak właśnie został powołany święty Szczepan, a wraz z nim grupa mężczyzn: „Stawili się przed Apostołami a ci modląc się włożyli na nich ręce” (Dz 6,5-8). „Nakładanie rąk” było znakiem udzielenia im władzy i mocy kapłańskiej. W Efezie „Paweł włożył na nich ręce, a Duch święty zstąpił na nich. Mówili też językami i prorokowali. Wszystkich ich było około dwunastu mężczyzn” (Dz 19,6-7). Nakładanie rąk nie było zwykłym gestem – był to rytuał przekazywania władzy, dlatego święty Paweł przestrzegał Tymoteusza, swego ucznia: „Na nikogo rąk pospiesznie nie nakładaj” (1Tm 5,22).

¹⁶ S. Nagy, *Prezbiter w pierwotnej gminie jerozolimskiej*, „Roczniki Teologiczno-Kanoniczne” 8(1961) z. 1, s. 5-22; E. Jassmann, *Powstanie i teologiczne uzasadnienie kościelnych urzędów w starożytnym Kościele*, „Communio” 17(1997) z. 3, s. 21-37.

¹⁷ Sz. Fedorowicz, *Przekaz a włożenie rąk w obrzędach katechumenatu*, „Ruch Biblijny

Świadkowie nie chcą uznać nieprzerwanej sukcesji apostoelskiej twierdząc, że Paweł był dwunastym apostołem wybranym na miejsce Judasza. Tymczasem w miejsce Judasza wybrany został Maciej: „Los padł na Macieja. I został dołączony do jedenastu Apostołów” (Dz 1,26). Paweł w sposób szczególniejszy został powołany na Apostoła i w ten sposób jego działalność była kontynuacją ciągłości władzy kapłańskiej. Świadkowie nie uznają faktu założenia Kościoła przez Jezusa Chrystusa, jego hierarchii i ciągłości historycznej; według nich Kościół jest niepotrzebny i przeszkadza ludziom w zbawieniu i dlatego określają go jako dzieło szatana. Według niektórych Świadców Jehowy wspomniany w Biblii Babilon, z którego należy uciekać, to jest właśnie Kościół. Termin „Babilon”¹⁸ w księgach prorockich i w Apokalipsie ma znaczenie realne i przenośne. W znaczeniu realnym termin ten oznacza Babilon historyczny: mocarstwo, które istniało w latach 625-538 i stanowiło śmiertelne zagrożenie dla Żydów. To do tego państwa zostali wywiezieni Żydzi w trzech kolejnych deportacjach. Prorocy nawiązując do tych deportacji wzywają rodaków do wyjścia z Babilonii, to jest do uwolnienia się od kultów bałwochwalczych, które Żydom zagrażały. Natomiast w tekstach Apokalipsy Babilon to mocarstwo rzymskie „mające władzę królewską nad królami ziemi” (Ap 17,18) i „pijane krwią świętych i krwią świadków Jezusa” (Ap 17,6; 18,4n). Głoszenie przez Świadców Jehowy, że Babilon to Kościół katolicki, z którego trzeba uciekać, to zaprzeczenie prawdy historycznej i biblijnej. Konsekwentnie Jehowici nie uznają prymatu świętego Piotra i tym samym odrzucają decyzję samego Chrystusa wyrażaną w słowach: „A Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr (Skala) i na tej skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane i w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie” (Mt 16,18-19). „Klucze królestwa niebieskiego” oznaczają władzę sprawowaną w imieniu Chrystusa. Hierarchia Kościoła katolickiego - twierdzą dalej Świadkowie Jehowy - wywodzi się od szatana. Kiedy wśród Apostołów powstał problem obowiązku obrzezania nawróconych na chrześcijaństwo, rozstrzygnął go Piotr: „Wiecie, bracia, że Bóg już dawno wybrał mnie spośród was, aby poganie z moich ust usłyszeli słowa Ewangelii” (Dz 15,7). Po zesłaniu Ducha świętego „znajdowali się

i Liturgiczny” 51(1998) nr 1, s. 38-47.

¹⁸ J. Salij, *Nadzieja poddawana próbom*, Poznań 1995, s. 220-231.

wszyscy razem na tym samym miejscu” (Dz 2,1), znajdowali się wszyscy razem, ale uroczyście głos zabiera Piotr: „Mężowie Judejczycy i wszyscy mieszkańcy Jerozolimy, przyjmijcie do wiadomości i posłuchajcie moich słów” (Dz 2,14). „Wtedy Piotr w obecności braci tak przemówił” (Dz 1,15).

Pan Jezus powiedział: „Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata”, a zatem misja Kościoła katolickiego oraz jego kapłaństwa nie skończyła się z chwilą śmierci Apostołów, lecz wciąż trwa i trwać będzie na wieki poprzez następców Apostołów.

Świadkowie Jehowy wypaczając Biblię atakują księży, szczególnie papieża. Słowa Jezusa: „Biada wam uczeni w Piśmie”, odnoszą oni do kapłanów, a przecież wiadomo, że odnoszą się one do faryzeuszy i żydowskich uczonych w Piśmie, którzy fałszywie interpretowali słowa Pisma świętego, a nie do uczonych w Piśmie jako takich. Chrystus wyraźnie mówił: „Oto Ja posyłam do was proroków, mędrców i uczonych. Jednych z nich zabijecie i ukrzyżujecie, innych będziecie biczować i przepędzać z miasta do miasta” (Mt 23,34).

Świadkowie Jehowy odrzucają tytuł „ojciec” odnoszony do księży („ojciec duchowny”) i do papieża („Ojciec święty”), powołując się przy tym na Ewangelię Mateusza: „Nikogo też. na ziemi nie nazywajcie ojcem, jeden jest bowiem ojciec wasz, ten w niebie” (Mt 23,9). Nie należy terminów użytych w sensie przenośnym traktować dosłownie. Święty Paweł uważa, że jest ojcem Koryntian pisząc: „Ja to właśnie przez Ewangelię zrodziłem was w Chrystusie” (1Kor 4,15). Tymoteusza Paweł nazywa „synem umiłowanym” (1Kor 4,17), a przecież Paweł nie był jego ojcem.

Nie jest w mocy człowieka przestać być grzesznikiem. Wiara chrześcijańska głosi obietnicę po ludzku zupełnie nieprawdopodobną: człowiek mimo swej grzeszności w sakramencie pokuty może się oczyścić i pojednać z Bogiem. Dzieła tego – dzieła oczyszczenia, uświęcenia i zbawienia dokonuje Chrystus w Kościele: tutaj jest głoszone Słowo Boże, a w sakramentach, których szafarzami są kapłani – człowiek otrzymuje realny dostęp do Chrystusa Zbawcy. Dlatego pisze w swojej ewangelii Łukasz: „Cieszcie się i radujcie, bo imiona, wasze zapisane są w niebie” (Łk 10,20)¹⁹.

¹⁹ Pisze J. Salij, *Szukającym drogi*, Poznań 1993, s. 48: „Sprawę zbawienia wiecznego ludzi niewierzących w Chrystusa zostawmy po prostu Panu Bogu: On z całą pewnością jest sprawiedliwy i miłosierny, a łaska Chrystusa zapewne dociera tajemniczo również poza widzialne granice Kościoła”.

VII. MAŁŻEŃSTWO²⁰

Świadkowie Jehowy odrzucając sakramenty, odrzucają też sakramentalny charakter związku małżeńskiego, małżeństwo jest sakramentalnym związkiem mężczyzny i kobiety we wspólnocie życia osobowego; celem tego związku jest wzajemna pomoc i zrodzenie potomstwa. Małżeństwo nie jest tylko świeckim kontraktem, ma ono wymiar wyraźnie religijny. Potwierdza to Biblia już w akcie stworzenia człowieka: „Stworzył go mężczyzną i kobietą” (Rdz 1,27). Człowiek stworzony na obraz Boży to właściwie para ludzka (Rdz 2,22n). „Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam; uczyni mu zatem odpowiednią dla niego pomoc” (Rdz 2,13-24). Stąd Boży nakaz: „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, napełniajcie ziemię i czyńcie ją sobie poddaną” (Rdz 1,23).

Teksty Starego Testamentu mówią wyraźnie o religijnym charakterze związku małżeńskiego, a to stanowi bezpośrednie przegotowanie sakramentalności małżeństwa. Niemal sakramentalny charakter nadaje małżeństwa księga Tobiasza. Wspólnotę Tobiasza i jego żony rozpoczyna wspólna modlitwa (Tb 3,5-7): „Nie dla pożądliwości biorę moją siostrę za żonę, ale ożywiony prawdziwym uczuciem. Okaż Panie, mnie i jej miłosierdzie i pozwól, byśmy razem dożyli późnej starości” (Tb 8,7). W modlitwie tej zawarte są trzy zasadnicze prawdy o małżeństwie: jest związkiem opartym na miłości i wierności, jest związkiem dwojga partnerów równorzędnych w porządku godności i wzajemnych zobowiązań, jest związkiem monogamicznym.

Nowy Testament dopełnia prawdę o sakramentalności małżeństwa. Ewangelia Marka przekazuje naukę Jezusa: „Bóg stworzył człowieka jako mężczyznę i kobietę. Dlatego opuści człowiek swego ojca i swoją matkę i złączy się ze swoją żoną i tak będą oboje jednym ciałem... Co tedy Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela” (Mk 10,2-12). Tekst Marka wyraża prawdę o nierozzerwalności i monogamiczności związku małżeńskiego. Łukasz z kolei pisze: „Każdy, kto oddała swoją żonę, a bierze inną, popełnia cudzołóstwo” (Łk 16,18). Mateusz dwukrotnie podkreśla: „Kto oddała swoją żonę, popełnia cudzołóstwo” (Mt 5,32; 19,9). Rozbudowaną teologię małżeństwa zawierają Listy świętego Pawła (1Tes 4,3-8; 1Kor 7; Kol 3,18n; Ef 5,22-32; 1Tm 2,8-3,12; Tt 2,1-10).

²⁰ K. Romaniuk, *Sakramentologia biblijna*, Warszawa 1991; S. Szymik, *Małżeństwo* (W Biblii), [w:] *Encyklopedia Katolicka*, Lublin, 2008, T. XI, s. 1058-1063.

Z tekstów nowego Testamentu o małżeństwie wynika, że podstawowe znamiona chrześcijańskiego małżeństwa to: monogamia, nierozzerwalność, ale i wymiar sakramentalny. Tę ostatnią wyróżniającą cechę chrześcijańskiego małżeństwa podkreśla święty Paweł szczególnie w Liście do Efezjan 5,32: „Tajemnica (sacramentum hoc, to mysterion mega) to wielka, a ja mówię : w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła”. Objawienie sakramentalności małżeństwa zawarte jest nie tylko w słowach: „sacramentum magnum”, lecz wynika z całego kontekstu argumentacji Pawła. Można je skomentować następująco: „Każde małżeństwo ważne zawarte przez osoby ochrzczone jest sakramentem i nupturienici tego charakteru nie mogą wykluczyć”²¹.

²¹ J. Wróbel, *Małżeństwo w Kościele katolickim*, [w:] *Encyklopedia Katolicka*, Lublin 2006, T. XI, s. 1066.

SPIS TREŚCI

Episkopat Polski

List pasterski Episkopatu Polski przed kanonizacją o. S. Papczyńskiego	175
Zaproszenie do udziału w Światowych Dniach Młodzieży skierowane przez Biskupów do polskiej młodzieży	180

Biskup Siedlecki

Zaproszenie na Diecezjalny Dzień Rodziny w Parczewie	182
Zaproszenie na I Diecezjalną Pielgrzymkę Kobiet do Pratulina	183
Dekret powołujący Zespół Redakcyjny	184
Dekret o koncie misyjnym przy Kurii Diecezjalnej Siedleckiej	185
Zaproszenie na imieniny księdza Biskupa Piotra	186

Zmiany wśród duchowieństwa	187
----------------------------------	-----

Komunikaty Kurii

Zbiórka na organizację ŚDM 2016	191
Zaproszenie na Czuwanie Modlitwne przedstawicieli wszystkich Ruchów, Wspólnot i Stowarzyszeń Kościelnych	192
Zaproszenie na VIII ogólnopolską pielgrzymkę nadzwyczajnych szafarzy Komunii Świętej	193
Zaproszenie na Paschalny Dzień Wspólnoty Moderatorów i Odpowiedzialnych	194
Zaproszenie do udziału w spotkaniu z Ojcem św. Franciszkiem na Jasnej Górze w dniu 28 lipca br.	195
Zaproszenie do udziału w Marszu dla Życia i Rodziny	196
Komunikat w sprawie inicjatywy „Stop aborcji”	197
Święcenia diakonatu	198
Zaproszenie na zebranie Księży Dziekanów	199
Zaproszenie na rekolekcje powołaniowe dla młodzieży męskiej	200
Zaproszenie na Narodową Diecezjalną Pielgrzymkę do Rzymu oraz innych świętych miejsc	201
Święcenia prezbiteratu	203
Informacja o naborze do Diecezjalnego Studium Muzyki Kościelnej	204
Zaproszenie na IX Diecezjalne „Koczowisko” Służby Liturgicznej Ołtarza ..	205
Zaproszenie na 79. Ogólnopolską Pielgrzymkę Nauczycieli i Wychowawców na Jasną Górę „Miłosierni jak Ojciec”	207
Komunikat Wydziału Duszpasterskiego	208

Dodatek

Sprawozdanie ze zbiórki pieniędzy w Diecezji Siedleckiej na Fundusz Stypendialny Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia” w Dniu Papieskim 2014 i 2015 r.	237
Podstawowe informacje o stypendystach i stypendiach Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia” z Diecezji Siedleckiej w roku 2015/2016	252
Ks. Roman Krawczyk, <i>Sakramenty – widzialne znaki niewidzialnej łaski Bożej.</i> Krytyka poglądów Świadków Jehowy	256

ISSN 1230-7165

Wydawca:

Wydawnictwo Diecezji Siedleckiej

Unitas
wydawnictwo

08-110 Siedlce, ul. Szkolna 22

tel. 530 742 909

e-mail: wydawnictwo@wydawnictwo-unitas.pl

Nakład: 1000 egz.

Redaktor naczelny: ks. dr Jacek Szostakiewicz

Numer zatwierdził: ks. mgr lic. Jan Babik, kanclerz